

KRi-144

لحم

بشیر کوئی برا کوئی
نہ کر کوئی نہ خندیدہ

تم آسم تر تسم شجھار
دیسیم دت مار مار دل

میتو تسم پر کوئی پر کاش
نما یونہ بر کونہ روپہ
انند

نور مار تسم دیسم
پر کاش کاش

خندیدہ کوئی کوئی

نور مار تسم دیسم

ॐ
॥ श्रीः ॥

पञ्चस्तवी ।

कश्मीरस्थश्रीप्रतापहिन्दूकालेज-
इति प्रथितपाठशालासंस्कृतमुख्याध्यापकेन
कलेत्पुपाहेन नाथरामशास्त्रिणा
संस्कृता शोधिता ।

सैव

श्रीकृष्णदासात्मज-गङ्गाविष्णोः
“ लक्ष्मीवैकटेश्वर ” मुद्रणालये
मुद्रयित्वा प्रकाशिता च ।

शकाब्दाः १८२८, ख्रिस्ताब्दाः १९०६.

कल्याण-मुंबई.

॥ श्रीः ॥

पञ्चस्तवी ।

कश्मीरस्थश्रीप्रतापहिन्दूकालेज—
इति प्रथितपाठशालासंस्कृतमुख्याध्यापकेन
कलेत्युपाद्वेन नाथरामशास्त्रिणा
संस्कृता शोधिता ।

सैव

श्रीकृष्णदासात्मज-गङ्गाविष्णोः
“ लक्ष्मीवेंकटेश्वर ” मुद्रणालये
मुद्रयित्वा प्रकाशिता च ।

शकाब्दाः १८२८, ख्रिस्ताब्दाः १९०६.

कल्याण-मुंबई.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

पंचस्तवी ।

लघुस्तवः ।

ॐ ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां ।
 शौक्लीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः ॥
 एषासौ त्रिपुरा हृदि व्युतिरिवोष्णांशोः सदाहःस्थिता ।
 छिन्द्यान्नः सहसा पैदैक्लिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥
 या मात्रा त्रिपुरसीलतातनुलसत्तनूत्थितिस्पर्धिनी ।
 वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ॥
 शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापारबद्धोद्यमा ।
 ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननीगर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥ २ ॥

+ मञ्जोद्धारादिविधिरत्र दैशिकमुखादेवावगंतव्यः ।

भूतानि पदानि यस्यैः । २ अवयवीभावः । ३ गुक्तरूपम् । ४ सोमस्य । ५ विदुः
 १५ गलदलक्तकद्रवविन्दुदेतुराभिविम्बिः । ६ ललाटादिभिः स्यान्वैवर्ण्यरूपैश्च ।
 १८ मृगाक्ष्यः स्त्रियः । प्रसन्नश्च ये तंतवस्तेषां प्रथमारम्भ-

पंचस्तवी ।

लघुस्तवः ।

ॐ ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां ।
 शौक्लीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः ॥
 एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहःस्थिता ।
 छिन्द्वान्नः सहसा पदैर्धिमिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥
 या मात्रा त्रिपुरसीलतातनुलसत्तन्तूत्थितिस्पर्धिनी ।
 वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ॥
 शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापारबद्धोद्यमा ।
 ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननीगर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥ २ ॥

+ मंत्रोद्धारादिविधिरत्र दैशिकमुखादेवावगंतव्यः ।

अन. १ २ अव्ययीभावः । ३ शुक्लरूपम् । ४ सोमस्थ । ५ विदुः
 ललाटादिभिः स्थानैर्वर्णरूपैश्च ।
 मस्तन्तश्च ये ततवस्तस्य प्रथमारम्भ-

दृष्ट्वा संभ्रमकारि वस्तु सहसा ऐ ऐ इति व्याहृतं ।
 येनाकृतवशादपीह वरदे बिन्दुं विनाप्यक्षरम् ॥
 तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे ।
 वाचः सूक्तिसुधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात् ॥ ३ ॥
 यन्नित्ये तव कामराजमपरं मन्त्राक्षरं निष्कलं ।
 तत्सारैस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद्बुधश्चेद्बुवि ॥
 आख्यानां प्रतिपर्व सत्यतपसो यत्कीर्तयन्तो द्विजाः ।
 प्रारम्भे प्रणवारूपेदप्रणयितां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥ ४ ॥
 यत्सद्यो वचसां प्रवृत्तिकरणे दृष्टप्रभावं बुधै-
 स्तान्तिर्यगिकमहं नमामि मनसा त्वद्बीजमिन्दुप्रभम् ॥
 अस्त्यैर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्यं भुविच्छित्तये ।
 गोशब्दो गिरि वर्तते स नियतं योगं विना सिद्धिदः ॥ ५ ॥
 एकैकं तव देवि बीजमनघं संव्यञ्जनाव्यञ्जनं ।
 कूटस्थं यदि वा पृथक्क्रमगतं यद्वा स्थितं व्युत्क्रममात् ॥

१ त्रासविधायि सर्पादिकम् । २ भयाद्यभिप्रायात् । ३ सारोद्धारः अमृतमाधुर्य-
 मिवोद्गिरन्त्य इत्यर्थः । ४ कलातीतम् । ५ सरस्वतीदेवता । ६ या पश्यति न सा
 ब्रूते या ब्रूते सा न पश्यति । अहो व्याध स्वकार्यार्थी कं कसि मं नि पञ्च-
 न्तर्गतमितिहासम् । ७ पूर्णिमादौ । ८ एतदाख्यम्
 निधतां नीत्वा । १० तृतीयम् । १०-
 काक्षरसंयुक्तम् । १४ विपरीतक्रमात्

यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं ।
 जतं वा सफलीकरोति सहसा तं तं समस्तं नृणाम् ॥ ३ ॥
 वामे पुस्तकधारिणीमभयदां साक्षस्रजं दक्षिणे ।
 भक्तेभ्यो वरदानपेशलकरां कर्पूरकुन्दोज्ज्वलाम् ॥
 उज्जृम्भाम्बुजपत्रकान्तनयनस्निग्धप्रहालकिनीं ।
 ये त्वामम्ब न शीलंयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥ ७ ॥
 ये त्वां पाण्डुरपुण्डरीकपटलस्पष्टाभिरामप्रभां ।
 सिञ्चन्तीममृतद्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम् ॥
 अश्रान्तं विकटस्फुटाक्षरपदा निर्याति वक्त्राम्बुजा- ।
 तेषां भारति ! भारती सुरसैरित्कल्लोललोलोर्भिवत् ॥ ८ ॥
 ये सिन्दूरपरंगमुज्जपिहितां त्वत्तेजसाद्यामिमा- ।
 मुर्वी चापि विलीनयावकरसप्रस्तारमभामिव ॥
 पश्यन्ति क्षणमप्यनन्यमनसस्तेषामनङ्गज्वर- ।
 क्लान्तस्त्रस्तकुरङ्गशावकदृशो वश्या भवन्ति स्फुटम् ॥ ९ ॥

१ द्वितीयवामकरे । २ जपमालाधारिणीम् । ३ द्वितीयदक्षिणकरे । ४ ललितहस्ताम् । ५ धवलाम् । ६ विकसितपद्मपत्रवत् शुक्लवर्णे ये नेत्रे तयोर्वा विशेषरम्य-
 स्नेहयुक्ता च प्रभा तयालोकते तच्छीलेति तथोक्ताम् । ७ आराधयन्ति । ८ सितवर्णा-
 मित्यर्थः । ९ रसैः । १० निरन्तरम् । ११ उदराणि च प्रकटार्थानि अक्षराणि येष्वेव-
 भूतानि पदानि यस्याः । १२ अस्त्रिप्रसरत्वादित्यर्थः । १३ धूलिः । १४ व्याताम् ।
 १५ गलदलक्तकद्रवविन्दुदुन्दुरामिव । १६ एकाग्रचित्ताः । १७ कन्दपातिपीडिताः ।
 १८ मृगाक्ष्यः स्त्रियः ।

चञ्चत्काञ्चनकुण्डलाङ्गदधरामावद्धकाञ्चीस्रजं ।
 ये त्वां चेतसि तद्गते क्षणमपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थितिम् ॥
 तेषां वेश्मसु विभ्रमादहरहः स्फारीभवन्त्यश्विरं ।
 माद्यत्कुञ्जरकर्णतालतरलाः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ॥ १० ॥
 भार्गव्या शशिखण्डमण्डितजटाजूटां नृमुण्डस्रजं ।
 बन्धूकप्रसवारुणाम्बरधरां प्रेतासनाध्यासिनीम् ॥
 त्वां ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रिनयनामापीनतुङ्गस्तनीं ।
 मध्ये निम्नवलित्रयांकिततनुं त्वद्रूपसंवित्तये ॥ ११ ॥
 जातोऽप्यल्पपरिच्छदे क्षितिभुजां सामान्यमात्रे कुले ।
 निःशेषावनिचक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ॥
 यद्विद्याधरवृन्दवन्दितपदः श्रीवत्सराजोऽभव- ।
 देवि ! त्वचरणाम्बुजप्रणतिजः सोऽयं प्रसादोदयः ॥ १२ ॥
 चण्डि त्वचरणाम्बुजार्चनविधौ बिन्धीदलोल्लुण्ठन- ।
 वृत्त्यत्कण्टककोटिभिः परिचर्यं येषां न जग्मुः कराः ॥
 ते दण्डाङ्कुशचक्रचापकुलिशश्रीवत्समतस्यांकितै- ।
 जायन्ते पृथिवीभुजः कथमिवाम्भोजप्रभैः पाणिभिः ॥ १३ ॥

१ देवीप्यमानम् । २ उत्तरोत्तरं वर्धमानाः । ३ अनवस्थायिन्योऽपि चिरावस्थितिं
 तत्र लभन्त इत्यर्थः । ४ या तु प्रौढार्थसंदर्भवृत्तिरारभटी तु सेति लक्षितया वीरसा-
 त्रययोद्धतया वृत्त्या । ५ कपालमालाधारिणीम् । ६ जपापुष्पम् । ७ अल्पपरिवारे ।
 ८ अनुत्कृष्टे । ९ बिल्वपत्रत्रोटनलम्पकण्टकाग्रैः । १० संप्रकम् ।

विप्राः क्षोणिंभुजो विशस्तदिनेरे क्षीराज्यमध्वासवै- ।
 स्त्वां देवि । त्रिपुरे । परापरमयीं संतर्प्य पूजाविधौ ॥
 यां यां प्रार्थयते मनः स्थिरं धियां तेषां तं एव ध्रुवं ।
 तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्नीकृताः ॥ १४ ॥
 शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे ।
 त्वत्तः केशववासवप्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति स्फुटम् ॥
 लीयन्ते खलु यत्र कल्पविरमे ब्रह्मादयस्तेऽप्यमी ।
 सा त्वं काचिदचिन्त्यरूपमहिमा शक्तिः परा गीयसे ॥ १५ ॥
 देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वरा- ।
 त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुण्ड्रमथो त्रिब्रह्म वर्णाश्रयः ॥
 यत्किञ्चिज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गात्मकं ।
 तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्त्वतः ॥ १६ ॥
 लक्ष्मीं राजकुले जयां रणभुवि क्षेमं करीमध्वनि ।
 कव्यादद्विपसर्पभाजि शबरीं कान्तारदुर्गे गिरौ ॥

१ क्षत्रियाः । २ शूद्राः । ३ कर्तृपदमेतत् । ४ त्वदेकामवताम् । ५ ब्राह्मणादयः ।
 ६ कल्पान्ते । ७ दाक्षिणाग्निगार्हपत्याहवनीयरूपा । ८ इच्छादि ब्राह्म्यादि वा । ९ उदा-
 तादयः । १० गायत्र्याः पदत्रयम् । हृदादि वा । ११ गंगायमुनासरस्वतीति जलत्रयी ।
 १२ वेदत्रयी । १३ अकारोकारमकाररूपाः । १४ धर्मार्थिकामात्मकम् । १५ जामदाग्न-
 वस्यात्रयव्याप्तिमती चिद्रूपा शक्तिः । १६ दुर्गम् वर्त्म ।

भूतप्रेतपिशाचजम्बुकभये स्मृत्वा महाभैरवीं ।
 व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोयप्लवे ॥ १७ ॥
 माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलौ मालिनी ।
 मातङ्गी विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी ॥
 शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी ।
 ह्रींकारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसि ॥ १८ ॥
 आर्द्रपल्लवितैः परस्परयुतैर्द्वित्रिक्रमाद्यक्षरैः ।
 काव्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथ क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः ॥
 नामानि त्रिपुरे ! भवन्ति खलु यान्यत्यन्तगुह्यानि ते ।
 तेभ्यो भैरवपति ! विंशतिसहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः ॥ १९ ॥
 बोद्धव्या निपुणं बुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्गतं ।
 भारत्या त्रिपुरेत्यनन्यमनसा यत्रार्थवृत्ते स्फुटम् ॥
 एकद्वित्रिपदक्रमेण कथितस्त्वत्पादसंख्याक्षरैः ।
 मन्त्रोच्चारविधिर्विशेषसहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥ २० ॥

- १ चित्तभ्रमे । २ समुद्रादितरणे । ३ किञ्चित्कर्तृत्वरूपिणी । ४ ऐश्वर्यादिषट्पत्नी ।
 ५ भरणाद्रवणाद्वमनाद्वा । ६ सूक्ष्मस्थूलमयी । ७ उत्पत्तिकारिणी । ८ भेदभूमिमारिका ।
 ९ सम्पुटितैः । १० मन्दधियामगम्यानि । ११ तद्गतमनसः । १२ प्रथमे श्लोके
 १३ सव्यंजनत्वादिविशेषसहितः । १४ अविच्छिन्नाचार्योपदेशनानुगतः ।

सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किंवानया चिन्तया ।
 नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति नरो यस्यास्ति भक्तिस्तवयि ॥
 संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मानि दृढं संजायमानं हठा- ।
 त्वञ्जया सुखैरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥ २१ ॥

आनन्दमुन्दरपुरन्दरमुक्तमाल्यं ।

मौलौ हठेन ^१निहितं महिषासुरस्य ॥
 पादाम्बुजं भवतु मे विजयाय मञ्जु ।
 मञ्जूरिशिञ्जितमनोहरमम्बिकायाः ॥ २२ ॥
 इति श्रीपञ्चस्तव्यां लघुस्तवः ।

१ सदोषम् । २ उत्साहितेन । ३ स्थापितम् । ४ सुन्दरम् । ५ नूपुरशब्दमनोहरम् ।

चर्चास्तवः ।

- १ ॐ सौन्दर्यविभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य- ।
 सम्पत्तिकल्पतरवस्त्रिपुरे जयन्ति ॥
- एते कवित्वकुमुदप्रकरावबोध- ।
 पूर्णेन्दवस्त्वयि जगज्जननि प्रणामाः ॥ १ ॥
- ५ देवि ! स्तुतिर्व्यतिकरे कृतबुद्धयस्ते ।
 वाचस्पतिप्रभृतयोऽपि जडीभवन्ति ॥
 तस्मान्निसर्गजडिमा कतमोहमत्र ।
 स्तोत्रं तव त्रिपुरतापनपत्नि कर्तुम् ॥ २ ॥
- मातस्तथापि भवतीं भवतीव्रताप- ।
 विच्छिन्नये स्तुतिमहार्णवकर्णधारः ॥
- स्तोतुं भवानि ! स भवच्चरणारविन्द- ।
 भक्तिग्रहः किमपि मां मुंखरीकरोति ॥ ३ ॥
- ० सूते जगन्ति भवती भवती विभर्ति ।
 जागर्ति तत्क्षयकृते भवती भवानि ! ॥

१ विलासोत्पत्तिहेतवः । २ पण्डं समूह इत्यर्थः । ३ विकासः । ४ संपर्कः ।
 ५ बुद्धिकौशलयुक्ताः । ६ स्वन्माहिम्नोऽगणनीयत्वात् । ७ नाशाय । ८ तारकः ।
 ९ निरतिशयानुरागः । १० अवद्धमुखं करोति । ११ सृजति । १२ ब्राह्मीरूपा ।
 १३ वैष्णवीरूपा । १४ पुष्पाति । १५ सततोद्युक्ता भवति । १६ रौद्रीरूपा ।

भोहं भिनत्ति भवती भवती रुणाद्धि ।

लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्याः ॥ ४ ॥

यस्मिन्मनागपि नवाम्बुजपत्रगौरि ! ।

गौरि ! प्रसादमधुरां दृशमादधासि ॥

तस्मिन्निरन्तरं मनङ्कशरप्रकीर्ण- ।

सीमन्तिनीनयनसंततयः पतन्ति ॥ ५ ॥

पृथ्वीभुजोऽप्युदयनप्रवरस्य तस्य ।

विद्याधरप्रणतिचुम्बितपादपीठः ॥

यच्चक्रवर्तिपदवीप्रणयः स एष ।

त्वत्पादपंकजरजःकणजः प्रसादः ॥ ६ ॥

करुणद्रुमप्रसवकल्पितचित्रपूजा- ।

मुद्दीपितप्रियतमामदरक्तगीतिम् ॥

नित्यं भवानि ! भवतीमुपवीणयन्ति ।

विद्याधराः कनकशैलगुहागृहेषु ॥ ७ ॥

१ अख्यातिम् । २ ईश्वररूपा । ३ सदाशिवरूपा । ४ स्वरूपं पिधत्ते । ५ लीलेवे-
त्यर्थः । ६ संमोहनादिभिर्विक्षिप्तीकृता याः स्त्रियस्तासां दृष्टयः । ७ चक्रवर्ति-
त्वप्राप्तिः । ८ उद्दीपिता द्योतिताऽतिप्रिया मदेन रक्ता च गीतिर्यस्यास्तां तद्योक्ताम् ।
९ वीणयोपगायन्ति । १० सुमेधः ।

१ - लक्ष्मीवशीकरणकर्मणि कामिनीना- ।

मार्कण्डेयव्यतिकरेषु च सिद्धमन्त्रः ॥

नैरन्ध्रमोहतिमिरच्छिदुरप्रदीपो ।

॥ देवि ! त्वदंघ्रिजनितो जयति प्रसादः ॥ ८ ॥

देवि ! त्वदंघ्रिनखरत्नभुवो मयूखाः ।

प्रत्यग्रमौक्तिकरुचो मुंदमुद्रहन्ति ॥

सेवानतिव्यतिकरे सुरसुन्दरीणां ।

सीमन्तसीमि कुमुपस्तवकायितं यैः ॥ ९ ॥

॥ मूर्ध्नि स्फुरन्तुहिन्दीधितिदीप्तिदीप्तिं ।

मध्ये ललाटं ममरायुधरशिचित्रम् ॥

हर्षकचुम्बि हुतर्भुक्कगिकानुरूपं ।

ज्योतिर्यदेतदिदमम्ब ! तव स्वरूपम् ॥ १० ॥

॥ रूपं तव स्फुरितचन्द्रमरीचिगौर- ।

मालोकते शिरसि वागधिदैवतं यः ॥

१ वशीकरणसंयोगेषु । २ गाढमोहान्धकारनाशकः । ३ नूतनम् । ४ आनन्दम् ।
५ सेवायां प्रणामकरणे । ६ केशचरनामर्षादायम् । ७ पुष्पस्तवकवेदाचरितम् ।
८ चन्द्रवर्णम् । ९ अव्ययीभावः । १० नानावर्णम् । ११ हृदयस्थितम् । १२ अधिवर्णम् ।

निरंसीमसूक्तिरचनामृतनिर्भरस्य ।

तस्य प्रसादमधुराः प्रसरन्ति वाचः ॥ ११ ॥

सिन्दूरपांसुपटलच्छुरितामिव द्यां ।

त्वत्तेजसा जतुरसस्नपितामिवोर्वीम् ॥

यः पश्यति क्षणमपि त्रिपुरे विहाय ।

व्रीडां मृडानि ! सुदृशस्तमनुब्रवन्ति ॥ १२ ॥

मातर्मुहूर्तमपि यः स्मरति स्वरूपं ।

लाक्षारसप्रसरतन्तुनिभं भवत्याः ॥

ध्यायन्त्यनन्यमनसस्तमनङ्गतमाः ।

प्रद्युम्नसीमि सुभोगत्वगुणं तरुण्यः ॥ १३ ॥

योऽयं चकास्ति गगनार्णवरत्नमिन्दु- ।

योऽयं सुरासुरगुरुः पुरुषैः पुराणः ॥

यद्वाममर्धमिदमन्धरसूदनस्य ।

देवि ! त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति ॥ १४ ॥

इच्छानुरूपमनुरूपगुणप्रकर्षं ।

संकर्षणि त्वमनुसृत्य यदा विभर्षि ॥

१ निरवधि यत् शोभनोक्तिरचनारूपममृतं तस्य निर्देशः प्रवाहः प्रसरो अखिलत्वा-
तस्य । २ प्रसादगुणललिताः । ३ रञ्जिताम् । ४ लज्जाम् । ५ सौभाग्ययुक्ताम् ।
६ यणः । ७ शिवस्य । ८ अंगीकुर्वन्ति । ९ सदृशम् । १० हे कालामिदं शक्ते ।

जायेत स त्रिभुवनैकगुरुस्तदानीं ।

देवः शिवोऽपि भुवनत्रयसूत्रधारः ॥ १५ ॥

रुद्राणि विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वां ।

ये चिन्तयन्त्यरुणकान्तिमनन्यरूपाम् ॥

तानेत्य पक्षमलदृशः प्रसभं भजन्ते ।

कण्ठावसक्तमृदुबाहुलतास्तरुण्यः ॥ १६ ॥

त्वद्रूपमुल्लसितदाडिमपुष्परक्त- ।

सुद्भावायेन्मदनदैवतमक्षरं यः ॥

तं रूपहीनमपि मन्मथनिर्विशेषं- ।

मालोकयन्त्युरुनितम्बभरास्तरुण्यः ॥ १७ ॥

ध्यातासि हैमवति येन हिमांशुरंशिम- ।

मालाऽमलद्युतिरकल्मषमानसेन ॥

तस्याऽविलम्बमनर्ध्वमनन्तकल्प- ।

मल्पैर्दिनैः सृजसि सुन्दरि वाग्विलासम् ॥ १८ ॥

आधारमारुतनिरोधवशेन येषां ।

सिन्दूररञ्जितसरोजैर्गुणानुकारि ॥

१ नाटकाचार्यः । २ हे रुद्रशक्ते । ३ हठात् । ४ कंठे आलिङ्गनार्थं स्थापितम् ।
५ विकसितम् । ६ ध्यायेत् । ७ कामसदृशमित्यर्थः । ८ पार्वति । ९ शुक्लम् ।
१० शुद्धान्तःकरणेन । ११ निर्दोषम् । १२ प्रभूततरम् । १३ बाह्माधुर्यम् । १४
धारमाणशक्तिनिरोधतः । १५ पञ्चतनुसदृशम् ।

तीव्रं हृदि स्फुरति देवि ! वपुस्त्वदीयं ।

ध्यायन्ति तानिह समीहितसिद्धसाध्याः ॥ १९ ॥

त्वामैन्दवीमिव कलामनुभालदेश- ।

मुद्रासिताम्बरतलामवलोकयन्तः ॥

सद्यो भवानि ! मुधियः कवयो भवन्ति ।

त्वं भावनाहितधियां कुलकामधेनुः ॥ २० ॥

त्वां व्यापिनीति सुमना इति कुण्डलीति ।

त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ॥

त्वां मालिनीति ललितेत्यपराजितेति ।

देवि ! स्तुवन्ति विजयेति जयेत्युमेति ॥ २१ ॥

ये चिन्तयन्त्यरुणमण्डलमध्यवर्ति ।

रूपं तवाम्ब ! नवयार्वकपंकपिंगम् ॥

तेषां सदैव कुसुमायुधबाणभिन्न- ।

वक्षःस्थला मृगदृशो वशगा भवन्ति ॥ २२ ॥

उत्तमहेमरुचिरे त्रिपुरे ! पुनीहि ।

चेतश्चिरन्तनमघौघवनं लुनीहि ॥

१ सिद्धाभिलाषिताः साध्याख्या देवाः । २ चान्द्रीम् । ३ ध्यानस्थितबुद्ध्याम् ।
४ सर्वप्रदेश्यर्थः । ५ लाक्षारसः ।

कारागृहे निर्गडबन्धनपीडितस्य ।

॥ १९ ॥ त्वत्संस्मृतौ झटिति मे निगडास्त्रुटन्ति ॥ २३ ॥

17 शर्वाणि । सर्वजनवन्दितपादपद्मे । ।

पद्मच्छदच्छविविडम्बितनेत्रलक्ष्मि । ॥

निष्पापमूर्तिजननमौनसराजहंसि । ।

॥ २० ॥ हंसि त्वमापदमनेकविधा जनस्य ॥ २४ ॥

^ त्वत्पादपंकजरजःप्रणिपातपूतैः ।

॥ पुण्यैरनल्पमतिभिः कृतिभिः कवीन्द्रैः ॥

क्षीरक्षपाकरदुकूलहिमावदाता ।

॥ २१ ॥ कैरप्यवापि भुवनत्रितयेऽपि कीर्तिः ॥ २५ ॥

११ त्वद्रूपैकनिरूपणप्रणयिना मन्वोदशोऽस्त्वद्भुग- ।

ग्रांमाकर्णनरागिता श्रवणयोस्त्वत्संस्मृतिश्चेतसि ॥

त्वत्पादार्चनचातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाचि मे ।

कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता मे देवि ! मा शाम्यतु ॥ २६ ॥

१ शृङ्खला । २ पद्मपत्रशोभयाऽनुकृतनेत्रकान्ते । ३ मनः सरश्च । ४ अपाकरोचि ।
५ शुक्लवर्णा । ६ अनिर्वचनीयमहिमशालिभिः । ७ प्राप्ता । ८ निश्चयकरणे सन्नेहता ।
९ समूहः । १० चातुर्यम् । ११ तत्परता राग इत्यर्थः ।

उद्दामकामपरमार्थसरोजषण्ड- ।

चण्डद्युतिद्युतिमुपासितेषट्प्रकाराम् ॥

मोहद्विपेन्द्रकन्दनोद्यतबोधसिंह- ।

लीलांगुहां भगवतीं त्रिपुरां नमामि ॥ २७ ॥

गणेशवटुकस्तुता रतिसंहायकामान्विता ।

स्मरारिवरविष्टरा कुसुमबाणबाणैर्युता ॥

अनङ्गकुसुमादिभिः परिवृता चं त्रिदैर्निभिः ।

कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ॥ २८ ॥

यः स्तोत्रमेतदनुंवासरधीश्वरायाः ।

श्रेयस्करं पठति वा यदि वा शृणोति ॥

तस्येप्सितं फलति राजभिरीड्यतेऽसौ ।

जायेत स प्रियतमो हरिणेशणानाम् ॥ २९ ॥

ब्रह्मेन्द्ररुद्रहरिचन्द्रसहस्ररश्मि- ।

स्कन्दद्विपाननहुताशनवन्दितायै ॥

१ अत्यन्ताभिलषणीयपरमार्थभूतमूलाधारादिषट्चक्रमलवृन्दविकासे सूर्यदीप्तिम् ।
२ अङ्गीकृतषट्चक्रादिविशेषाम् । षट्चक्रप्रकारत उपासितां वा । ३ विनाशः । ४ ज्ञानम् ।
५ क्रीडावासस्थितिम् । ६ मायया बटुभूतो वामनावतारः को ब्रह्मा । ७ रतिप्रोत्था-
दिभिः स्वशक्तिभिः सहितैरेकोनपञ्चाशन्मिथुनरूपकामकामरादिभिरन्विता । ८ अष्ट-
भिर्गुह्यतरयोगिनीभिः । ९ दिव्यौघसिद्धौघमानगौघरूपैः । १० प्रतिदिनम् ।

वागीश्वरि ! त्रिभुवनेश्वरि ! विश्वमात- ।

रन्तर्बहिश्च कृतसंस्थितये नमस्ते ॥ ३० ॥

इति श्रीपञ्चस्तव्यां चर्चास्तवो द्वितीयः ॥

घटस्तवः ।

देवि ! त्र्यम्बकपति ! पार्वति ! सति ! त्रैलोक्यमातः ! शिवे ! ।
 शर्वाणि ! त्रिपुरे ! मृडानि ! वरदे ! रुद्राणि ! कात्यायनि ! ॥
 भीमे ! भैरवि ! चण्डि ! शर्वरि ! कले ! कालक्षये ! शूलिनि ! ।
 त्वत्पादप्रणताननन्यमनसः पर्याकुलान्पाहि नः ॥ १ ॥

उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासंक्तमूर्च्छा इव ।

आप्तप्रौढमदा इवातिविरहग्रस्ता इवार्ता इव ॥

ये ध्यायन्ति हि शैलराजतनयां धन्यास्त एकाग्रत- ।

स्त्यक्तोपाधिविवृद्धरागमनसो ध्यायन्ति वामभुवः ॥ २ ॥

देवि ! त्वां संकृदेव यः प्रणमति क्षोणीभूतस्तं नम- ।

न्त्याजन्म स्फुरदंघ्रिपीठविलुठत्कोटीरकोटिच्छटाः ॥

यस्त्वामर्चति सोऽर्च्यते सुरगणैर्यः स्तौति स स्तूयते ।

यस्त्वां ध्यायति तं स्मरति विधुरा ध्यायन्ति वामभुवः ॥ ३ ॥

ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे ! हृदि त्वां ।

लावण्ययौवनधनैरपि विप्रयुक्ताः ॥

१ त्वदेकाग्रमनसः । २ भूताद्याविष्टा इव । ३ उत्पन्नमोहाः । ४ एकवारमेव । ५ सा-
 ज्ञानः । ६ लग्नमुकुटाग्रप्रान्ताः । ७ कामपीडाविह्वलाः । ८ सुन्दर्यः । ९ विरहिताः ।

ते विस्फुरन्ति ललितायतलोचनानां ।

चित्तैर्काभितिलिखितप्रतिमाः पुमांसः ॥ ४ ॥

एतं किं बुं दृशा पिबाम्युत विशाम्यस्याङ्गमंगैर्निजैः ।

किं वाऽमुं निगलाम्यनेन सहसा किं चैकतामाश्रये ॥

तस्येत्थं विवैशो विकल्पघटनाकूतेन योषिजनः ।

किं तद्यन्न करोति देवि ! हृदये यस्य त्वमावर्तसे ॥ ५ ॥

विश्वव्यापिनि यद्वदीश्वर इति स्थाणावनन्याश्रयः ।

शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि ! त्वय्येव तथ्यस्थितिः ॥

इत्थं सत्यपि शक्नुवन्ति यदिमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं ।

त्वद्भक्तानपि न क्षिणोषि च रुषा तदेवि ! चित्रं महत् ॥ ६ ॥

इन्दोर्मध्यगतां मृगाङ्गसदृशच्छायां मनोहारिणीं ।

पाण्डुत्फुल्लसरोरुहासनगतां स्निग्धप्रदीपच्छविम् ॥

वर्षन्तीममृतं भवानि ! भवतीं ध्यायन्ति ये देहिनः ।

स्ते निर्मुक्तरुजो भवन्ति विपदः प्रोज्झन्ति तान्दूरतः ॥ ७ ॥

पूर्णेन्दोः शकलैरिवातिबहलैः पीयूषपूरैरिव ।

श्रीराग्यैः लहरीभरैरिव सुधापङ्कस्य पिण्डैरिव ॥

१ रमन्त इत्यर्थः । २ चित्तरूपे चित्राश्रये लिखितमूर्तयः । अनुक्षणं विलासिनी-
भिर्ध्याता इत्यर्थः । ३ परार्थीनः । ४ कथं कथं तेन सह रमे इति संकल्पविशेषाभिप्रायेण ।
५ पुनः पुनः स्फुरासि । ६ सत्यप्रतिष्ठः । ७ ता रुजः । ८ सतैलः । ९ अमृतप्रवाहैः ।

प्रालेयैरिव निर्मितं तव वपुर्ध्यायन्ति ये श्रद्धया ।

चित्तान्तर्निहतार्तितापविषदस्ते सम्पदं विभ्रति ॥ ८ ॥

ये संस्मरन्ति तरलां सहस्रोहसन्तीं ।

त्वां ग्रन्थिपञ्चकभिदं तरुणार्कशोणाम् ॥

रागार्णवे बहलरागिणि मर्जयन्तीं ।

कृत्स्नं जगदधति चेतसि तान्मृगाक्षयः ॥ ९ ॥

लाक्षारसस्रपितपंकजतंतुतन्वी- ।

मन्तः स्मरत्यनुदिनं भवतीं भवानि ! ॥

यस्तं स्मरप्रतिममधैतिमस्वरूपा ।

नेत्रोत्पलैर्मृगदृशो भृशमर्चयन्ति ॥ १० ॥

स्तुमस्त्वां वाचमव्यक्तां हिमकुन्देन्दुरोचिषम् ॥

कदम्बमालां विभ्राणामापादतललम्बिनीम् ॥ ११ ॥

मूर्ध्निन्दोः सितपंकजासनगतां प्रालेयपाण्डुत्विषं ।

वर्षन्तिममृतं सरोरुहभुवो वक्त्रेऽपि रंध्रेऽपि च ॥

१ मूलाधारादुद्यन्तीम् । २ स्वाधिष्ठानादिचक्रपञ्चकम् । अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनि-
वेशाख्यं क्लेशपञ्चकं वा । ३ तन्मयीकुर्वन्तीम् । ४ धारयन्ति । ५ अत्युत्तमस्वरूपाः ।
६ परारूपाः । ७ मूलाधारेऽपि । ८ ब्रह्मरन्ध्रेऽपि ।

आच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता चातिर्षसन्नापि च । ॥
 त्वामेव स्मरतां स्मरारिदयिते । वाक्सर्वतो वल्गंति ॥ १२ ॥
 ददातीष्टान्भोगान् क्षपयति रिपून् हन्ति विषदो ।
 दहत्यधीन्व्याधीन् शमयति सुखानि प्रतनुते ॥
 हठादन्तर्दुःखं दलयति पिनष्टीष्टविरहं । ॥
 सकृद् ध्याता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ॥ १३ ॥
 यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोकते चिन्तय- ।
 त्यन्वेति प्रतिर्पद्यते कलंयति स्तौत्याश्रयंत्यर्चति ॥
 यश्च त्र्यम्बकवल्लभे ! तव गुणानाकर्णयत्यादरा- ।
 तस्य श्रीर्न गृहादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ॥ १४ ॥
 किं किं दुःखं दनुजदलिनि ! क्षीयते न स्मृतायां ।
 का का कीर्तिः कुलकमलिनि ख्याप्यते न स्तुतायाम् ॥
 का का सिद्धिः सुरवरनुते प्राप्यते नार्चितायां ।
 कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम् ॥ १५ ॥

१ ध्वनिगर्भस्त्वेनानर्गला । २ निर्दोषस्त्वेन । ३ सालङ्कारस्त्वेन । ४ प्रसादादिगुणयुक्त-
 स्त्वेन च । ५ अनवच्छिन्नस्त्वेन प्रसरति । ६ मानसीर्व्ययाः । ७ सेवकवदनुगच्छति ।
 ८ तांस्तान्निग्रहमानङ्गीकरोति । ९ विचारयति । १० शरण्यस्त्वेन । ११ अपगच्छति ।
 १२ पश्यत्यनुगच्छति । १३ विश्रयते । १४ अधिगच्छति । १५ प्रापितायाम् ।

ये देवि ! दुर्धरकृतान्तमुखान्तरस्था ।

ये कालि ! कालघनपाशनितान्तवद्धाः ॥

ये चण्डि ! चण्डगुरुकल्मषसिन्धुमग्ना-

स्तान्पासि मोचयसि तारयसि स्मृतैव ॥ १६ ॥

लक्ष्मीवशीकरणचूर्णसहोदराणि ।

त्वत्पादपंकजरजांसि चिरं जयन्ति ॥

यानि प्रणाममिलितानि नृणां ललाटे ।

लुम्पन्ति दैवलिखितानि दुर्क्षराणि ॥ १७ ॥

रे मूढाः किमयं वृथैव तपसा देहः परिक्लिश्यते ।

यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रिक्तौक्रियंते गृहाः ॥

भक्तिश्चेदविनाशिनी भगवतीपादद्वयी सेव्यता-

मुन्निद्राम्बुरुहातपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुरो धावति ॥ १८ ॥

याचे न कंचन न कंचन वञ्चयामि ।

सेवे न कंचन निरस्तसमस्तदैन्यः ॥

श्लक्ष्णं वंसे मधुरमग्नि भजे वरस्त्री ।

देवी हृदि स्फुरति मे कुलकौमधेनुः ॥ १९ ॥

१ दुःसहः । २ दुर्धर्षदुरन्तपापसागरज्वालिताः । ३ सदृशानि । ४ परिमार्जयन्ति ।
५ दौर्भाग्यसूचकानि अक्षराणि । ६ नीचसंबोधनम् । ७ शून्यीक्रियन्ते । ८ उत्फुल्लम् ।
९ कौमलम् । १० परिदधामि । ११ सुराभिवदखिलकामदा ।

शब्दब्रह्ममयि स्वच्छे देवि त्रिपुरसुन्दरि ॥
 यथाशक्ति जपं पूजां गृहाण परमेश्वरि ॥ २० ॥
 नन्दंतु साधकाः सर्वे विनश्यन्तु विदूषकाः ॥
 अवस्था शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोऽस्तु गुरुः सदा ॥ २१ ॥
 दर्शनात्पापशमनी जपान्मृत्युविनाशिनी ॥
 पूजिता दुःखदौर्भाग्यहरा त्रिपुरसुन्दरी ॥ २२ ॥
 नमामि यामिनीनाथलेखालंकृतकुन्तलाम् ॥
 भवानीं भवसंतापनिर्वापणसुधानदीम् ॥ २३ ॥
 मंत्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्गतम् ॥
 त्वया तत्क्षम्यतां देवि कृपया परमेश्वरि ॥ २४ ॥
 इति श्रीपञ्चस्तव्यां घटस्तवस्तृतीयः समाप्तः ।

१ अनादित्वमयि । २ निन्दकाः । ३ चन्द्रलेखाशोभितालकाम् । ४ संसारसं-
 तापशान्तौ अमृतनदीम् ।

अम्बास्तवः ।

ॐ यामामनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणी ।

विद्येति यां श्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ॥

तामैर्धपल्लवितशंकररूपमुद्रां ।

देवीमनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥

अम्ब स्तवेषु तव तावदकर्तृकाणि ।

कुण्ठीभवन्ति वचसामपि गुम्फनानि ॥

दिग्भ्य मे स्तुतिरसावसर्गजसापि ।

वात्सल्यनिर्ग्रहदयां भवतीं धिनोति ॥ २ ॥

व्योमेति बिन्दुरिति नन्द इतीन्दुलेखा ।

रूपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति ॥

निःष्यन्दमानसुखबोधसुधास्वरूपा ।

विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥ ३ ॥

१ प्रतिपादयन्ति । २ जगद्योनि । ३ अर्धे प्रकटिता शंकररूपस्याकृत्यया ।
 ४ ब्रजामि । ५ साकल्येन । ६ रचनाविशेषाः । ७ बालस्य । ८ अनुचितापि ।
 ९ अधीनम् । १० प्रीणयति । ११ ज्ञानं । १२ विमर्शः । १३ वाग्बीजरूपा ।
 १४ अकारादिक्षकारांता । १५ स्रवदानन्दज्ञानामृतरूपा ।

* शिवाद्या ऋषिपर्यन्ताः स्मर्तारोऽस्य न कारका इति वचनान्नास्ति कर्ता भवति
 तानि वैदिकानि इत्यर्थः ।

आविर्भवत्पुलकसंततिभिः शरीरै- ।

निर्ण्यन्दमानसलिलैर्नयनैश्च नित्यम् ॥

वाग्भिश्च गद्गदपदाभिरुपासते ये ।

पादौ तवाम्ब भुवनेषु त एव धन्याः ॥ ४ ॥

वक्त्रं यदुद्यतमभिष्टुतये भवत्या- ।

स्तुभ्यं नमो यदपि देवि शिरः करोति ॥

चेतश्च यत्त्वयि परायणमम्ब तानि ।

कस्यापि कैरपि भवन्ति तयोविशेषैः ॥ ५ ॥

मूलालंवालकुहरादुदिता भवानि ।

निर्भिद्य षट्सरसिजानि तडिल्लतेव ॥

भूयोऽपि तत्र विशसि ध्रुवमंडलेन्दु- ।

निःष्यन्दमानपरमामृततोयरूपा ॥ ६ ॥

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते ।

सुग्धः कटाक्षविधिरङ्कुर्यांचकार ॥

धत्ते तदाप्रभृति देवि ललाटनेत्रं ।

सत्यं ह्रियेव मुकुंलीकृतमिन्दुमौलिः ॥ ७ ॥

१ रोमाश्रः । २ उपलक्षिता । ३ उद्यमयुक्तम् । उपरि कृतमित्यर्थः । ४ मूलाधार-
रंध्रात् । ५ अवरोहे । ६ अक्षीणमंडलब्रह्मरंध्रवर्तिन इन्दोः सकाशात् । ७ सुन्दरः ।
८ जनयामास । ९ निमीलितम् ।

अज्ञातसंभवमनाकलितान्ववायं ।

भिक्षुं कपालिनमवाससमद्वितीयम् ॥

पूर्वं करग्रहेणमङ्गलतो भवत्याः ।

शम्भुं क एव बुबुधे गिरिराजकन्ये । ॥ ८ ॥

चर्माम्बरं च शवभस्मविलेपनं च ।

भिक्षाटनं च नटनं च परेतंभूमौ ॥

वेतालसंहतिपरिग्रहता च शम्भोः ।

शोभां बिभर्ति गिरिजे तव साहचर्यात् ॥ ९ ॥

कल्पोपसंहरणकेलिषु पण्डितानि ।

चण्डानि खण्डपरशोरपि ताण्डवानि ॥

आलोकनेन तव कोमलितानि मात- ।

र्त्तास्यात्मना परिणमन्ति जगद्विभूत्यै ॥ १० ॥

जन्तोरपश्चिमतनोः सति कर्मसाम्ये ।

निर्शेषपाशपटलच्छिदुरा निमेषात् ॥

कल्याणि ! देशिकंकटाक्षसमाश्रयेण ।

कारुण्यतो भवसि शाम्भवदेददीक्षा ॥ ११ ॥

१ अज्ञातकुलम् । २ विवाहात् । ३ इमशाने । ४ परिवारस्त्वम् । ५ कल्पान्तक्रीडासु ।
६ रूपान्तरमापादयन्ति । ७ अग्ने जन्माभाववतः । ८ कलादिपाशसमूहच्छेत्री । ९ गुह्यवरः ।

मुक्ताविभूषणवती नवविद्रुमाभा ।

यच्चेतसि स्फुरसि तारकितेव सन्ध्या ॥

एकः स एव भुवनत्रयसुन्दरीणां ।

॥ ११ ॥ कन्दर्पतां व्रजति पञ्चशरीं विनापि ॥ १२ ॥

ये भावयन्त्यमृतवाहिभिरंशुजालै-

राप्यायमानभुवनाममृतेश्वरीं त्वाम् ॥

ते लङ्घयन्ति ननु मातरुलङ्घनीयां ।

॥ १२ ॥ ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि कालकक्षाम् ॥ १३ ॥

यः स्फाटिकाक्षगुणपुस्तककुण्डिकाभ्यां

व्याख्यासमुद्यतकरां शरदिन्दुशुभाम् ॥

पद्मासनां च हृदये भवतीमुपास्ते ।

॥ १३ ॥ मातः स विश्वकवितार्किकचक्रवर्ती ॥ १४ ॥

वर्हवितंसयुतवर्वरकेशपाशां ।

गुञ्जवलीकृतघनस्तनहारशोभाम् ॥

श्यामां प्रवालैवदनां सुकुमारहस्तां ।

॥ १४ ॥ त्वामेव नौमि शवरीं शबरस्य जायाम् ॥ १५ ॥

१. करणमंडलानिःसृतैश्चिन्मरीचिभिः । २. मर्यादाम् । अकालकलिता भवन्ती-
त्यर्थः । ३. मयूरापिच्छम् । ४. अरण्यजैः फलविशेषैः । ५. विद्रुमवत् । ६. कोमलकराम् ।

अर्धेन किं नवलताललितेन सुग्धे ।

॥ क्रीतं विभोः परुषमर्धमिदं त्वयेति ॥

आलीजनस्य परिहासवचांसि मन्ये ।

००० ॥ मन्दस्मितेन तव देवि जडीभवन्ति ॥ १६ ॥

ब्रह्माण्डबुद्बुदकदम्बकसंकुलोऽयं ।

मायोदधिर्विविधदुःखतरङ्गमालः ॥

आश्चर्यमम्ब झटिति प्रलयं प्रयाति ।

त्वद्ध्यानसंततिमहावडवासुखान्नौ ॥ १७ ॥

दाक्षायणीति कुण्डिलेति गुह्यारणीति ।

कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ॥

एका सती भगवती परमार्थतोऽपि ।

संदृश्यसे बहुविधा ननु नर्तकीव ॥ १८ ॥

आनन्दलक्षणमनार्हतनाम्नि देशे ।

नांदात्मना परिणतं तव रूपमीशे ॥

प्रत्यङ्मुखेन यतसा परिचीयमानं ।

शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ॥ १९ ॥

१ क्रोमलेन । २ कठिनम् । ३ सखी । ४ जलबिन्दुविकाषाः । ५ पूर्णः ॥

६ कुण्डलिनीरूपतया । ७ चिद्दीप्तिसंदीपितत्वात् । ८ हृच्चक्रे । ९ शब्दरूपेण ।

१० अंतर्मुखेन । ११ अभ्यस्यमानम् ।

त्वं चन्द्रिका शशिनि तिग्मरुचौ रुचिस्त्वं ।

त्वं चेतनासि पुरुषे पवने बलं त्वम् ॥

त्वं स्वादुतासि सलिले शिखिनि त्वमूष्मा ।

निःसारमेतदाखिलं त्वदृते यदि स्यात् ॥ २० ॥

ज्योतीषि यद्विवि चरन्ति यदन्तरिक्षं ।

सूते पयांसि यदहिर्धरणीं च धत्ते ॥

यद्वाति वायुरनलो यदुदर्चिरास्ते ।

तत्सर्वमम्ब तव केवलमाज्ञयैव ॥ २१ ॥

सङ्कोचमिच्छसि यदा गिरिजे तदानीं ।

वाक्यतर्कयोस्त्वमसि भूमिरैनामरूपा ॥

यद्वा विकासमुपयासि यदा तदानीं ।

त्वन्नामरूपगणनाः सुकरीभवन्ति ॥ २२ ॥

भोगाय देवि भवतीं कृतिनः प्रणम्य ।

भ्रूकिं^{*}करीकृतसरोजगृहासहस्राः ॥

चिन्तामणिप्रचयकल्पितकेलिशैले ।

कल्पद्रुमोपवन एव चिरं रमन्ते ॥ २३ ॥

१ त्वां विना । २ ताराः । ३ वाङ्मनोगोचरातीतेत्यर्थः । ४ राशिः ।

* भ्रुवोः किंकरीकृतं भ्रूविक्षेपमात्रेणैव प्रणिहितं लक्ष्मीसहस्रं येस्ते ।

हन्तुं त्वमेव भवसि त्वदधीनमीशे ।

संसारतापमखिलं दयया पशूनाम् ॥

वैकर्त्तनी किरणसंहतिरेव शक्ता ।

धर्मं निजं शमयितुं निजयैव वृष्ट्या ॥ २४ ॥

शांक्तिः शरीरमधिदैवतमन्तरात्मा ।

ज्ञानं क्रियां करणमासनजालमिच्छा ॥

ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं ।

किं तन्न यद्भवसि देवि शशाङ्कमौलेः ॥ २५ ॥

भूमौ निवृत्तिरुदिता पयसि प्रतिष्ठा ।

विद्यानले मरुति शान्तिरतीतशान्तिः ॥

व्योम्नीति याः किल कलाः कलयन्ति विश्वं ।

तासां विदुरतरमम्ब पदं त्वदीयम् ॥ २६ ॥

यावत्पदं पदसरोजयुगं त्वदीयं ।

नाङ्गीकरोति हृदयेषु जगच्छरण्ये ॥

- १ पश्यन्ति सामान्यवत्पशवो जीवाः । २ सावित्री । आदित्याजायते वृष्टिरित्युक्तेः ।
३ परा चिद्रूपा शक्तिः । ४ जीवात्मा । ५ ज्ञानात्मकं मनः । ६ क्रियात्मकः प्राणः ।
७ कला नाम जगत्कर्तृस्वरूपा शक्तिर्बाहिर्मुखस्वमापन्ना अत्र तु भूम्यादिपदमूलाधारादि-
चक्राणि लक्ष्यन्ते । ८ चैतन्यस्वरूपम् । ९ स्थानम् ।

तावद्विकल्पजटिलाः कुटिलप्रकारा- ।

स्तर्कग्रहाः समैयिनां प्रलयं न यान्ति ॥ २७ ॥

यद्देवयानपितृयानविहारमेकं ।

कृत्वा मनः करणमंडलसार्वभौमम् ॥

याने निवेश्य तव कारणपंचकस्य ।

पर्वाणि पार्वति नयन्ति निजासनत्वम् ॥ २८ ॥

स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु मूर्तेः ।

कस्याश्चनापि तव वैभवमम्ब यस्याः ॥

पत्यां गिरामपि न शक्यत एव वक्तुं ।

सासि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥ २९ ॥

कालाग्रिकोटिरुचिमम्ब षडध्वंशुद्धा- ।

वाष्ठावनेषु भवतीममृतौघवृष्टिम् ॥

श्यामां घनस्तनतटां संकलीकृतौ च ।

ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भवन्ति ॥ ३० ॥

१ दुर्बोधाः । २ मतवादिनाम् । ३ प्राणापानाभ्यामिडापिंगलयोः संचारं कृत्वा ।
 ४ मुख्या योगिनः । ५ इन्द्रियसमूहचक्रवर्तिनम् । ६ शक्तिमार्गे । ७ शक्तेः पंचकार-
 णासनत्वाच्छक्तिस्वरूपा भवन्तीत्यर्थः । ८ शिरांसि । ९ मध्यात् । १० ब्रह्मणापि ।
 ११ क्षन्तव्यम् । १२ वर्णपदमंत्रतत्त्वभुवनकलाख्यषडध्वरूपदेहशोधने । १३ चिदसा-
 नयानत्वेन देहोत्पादने ।

विद्यां परां कतिचिदम्बरमम्ब केचि- ।

दानन्दमेव कतिचित्कतिचिच्च मायाम् ॥

त्वां विश्वमाहुरपरे^१ वयमामनाम् ।

साक्षादपारकरुणां गुरुमूर्तिमेव ॥ ३१ ॥

कुवलयदलनीलं वर्वरस्निग्धकेशं ।

पृथुतरकुचभाराक्रान्तकान्तावलम्बम् ॥

किमिह बहुभिरुक्तैस्त्वत्स्वरूपं परं नः ।

सकलभुवनमातः सन्ततं सनिर्धत्ताम् ॥ ३२ ॥

इति श्रीपञ्चस्तव्यां चतुर्थोऽम्बास्तवः समाप्तः ।

१ शून्यम् । २ बौद्धाः । ३ वेदान्तिनः । ४ नैयायिकाः । ५ भेदप्रथाम् । ६ चार्वाकाः
७ शाक्ताः । ८ मध्यम् । ९ सनिर्हितं भवताम् ।

पञ्चस्तव्यां सकलजननीस्तवः ।

सकलजननीस्तवः ।

ॐ अर्जानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्यकलहै- ।

रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनैः ॥

जगन्मातर्जन्मज्वरभयतमः कौमुदि । वयं ।

नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुपयामो भगवतीम् ॥ १ ॥

वचस्तर्कागम्यस्वरसपरमानन्दविभव- ।

प्रबोधाकाराय द्युतितुलितनीलोत्पलरुचे ॥

शिवस्याराध्याय स्तनभरविनम्राय सततं ।

नमो यस्मै कस्मैचन भवतु मुग्धाय महसे ॥ २ ॥

लुठद्बुद्धाहारस्तनभरनमन्मध्यलतिका- ।

सुदञ्चैद्वर्मान्भः कर्णगुणितनीलोत्पलरुचम् ॥

शिवं पार्थत्राणप्रवर्णमृगयाकारगुणितं ।

शिवामन्वग्यान्तीं शबरमहर्षेणैमि शबरीम् ॥ ३ ॥

मिथः केशैकेशिप्रधननिधनास्तर्कघटना- ।

बहुश्रद्धाभक्तिप्रणयविषयाश्वाप्तविधयः ॥

- १ त्वस्वरूपमिति शेषः । २ परिवर्तमानाः । ३ मतभेदवादिनः । ४ संबोधनम् ।
 ५ सूक्ष्मरूपेण । ६ स्थूलरूपेण । ७ मनोज्ञाय । ८ अवलम्बलताम् । ९ निःसरत् ।
 १० उपशोभितम् । ११ अर्जुनरक्षातत्परेण मृगयाकारोचितेन वेवेण कृतशोभम् ।
 १२ शरणं प्रपद्ये । १३ केशेषु केशेषु गृहीत्वा यद्युद्धं प्रवृत्तम् । १४ प्राप्तिः ।

प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते । देहि शरणं ।

निरालम्बं चेतः परिलुंठति पारिप्लवमिदम् ॥ ४ ॥

शुनां वा वल्हेर्वा खगपरिषदो वा यदशनं ।

कदा केन केति कचिदपि न कश्चित्कलयति ॥

अमुष्मिन्विश्वासं विजैहिहि ममाह्वाय वपुषि ।

प्रपद्येथाश्वेतः सकलजननीमेव शरणम् ॥ ५ ॥

अनावन्ताभेदप्रणयरसिकापि प्रणयिनी ।

शिवस्यासीर्यत्त्वं परिणयविधौ देवि ! गृहिणी ॥

सैवित्री भूतानामपि यदुद्भूः शैलतनया ।

तदेतत्संसारप्रणयनमहानाटकसुखम् ॥ ६ ॥

ब्रुवन्त्येके^१ तत्त्वं भगवति ! सदन्त्ये विदुरसत् ।

^१परे मातः ! प्राहुस्तव सदसदन्ये सुकवयः ॥

^१परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि ! सुधिय- ।

स्तदेतत्त्वन्मायाविलसितमशेषं ननु शिवे ! ॥ ७ ॥

१ निराश्रयम् । २ परिवर्तते । ३ चंचलम् । ४ पंक्तेः । ५ गणयति । ६ त्यज ।
७ मदीयमिदं वपुरिति विश्वासम् । ८ द्रुतम् । ९ उत्पादयित्री । १० उत्पन्ना ।
११ संपादनं । १२ सांख्याः । १३ बौद्धाः । १४ तार्किकाः । १५ वेदान्तिनः । न
सत्तन्नासदुच्यते इति श्रुतेः ।

तडित्कोटिज्योतिर्द्युतिदलितषड्ब्रन्थिगहनं ।

प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टिवपुषा ॥

किमप्यष्टात्रिंशत्किरणसकलीभूतमनिशं ।

भजे धाम श्यामं कुचभरनतं वर्वरकचम् ॥ ८ ॥

चतुष्पत्रान्तः षड्दलभगपुटान्तस्त्रिवलय- ।

स्फुरद्विद्युद्बल्लिद्युमणिनिर्युताभद्युतियुते ! ॥

षण्दशं भित्त्वादौ दशदलमथ द्वादशदलं ।

कलांशं च द्वयंशं गतवति ! नमस्ते गिरिसुते ॥ ९ ॥

कुलं केचित्प्राहुर्वपुर्कुलमन्ये तव बुधाः ।

परे तत्सम्भेदं समभिदधते कौलमपरे ॥

चतुर्णामप्येषामुपरि किमपि प्राहुरपरे ।

महाँमाये ! तत्त्वं तव कथममी निश्चिनुमहे ॥ १० ॥

१ षट्चक्राण्येव वनम् । २ मूलाधारम् । ३ अवरोहे । ४ द्वादशकिरणप्राणसूर्यरूपेण
 बोद्धशकिरणपानसोमरूपेण दशकिरणोदानानलरूपेण । ५ षट्कोणत्रिकोणमध्ये ।
 ६ असंख्याः । ७ षड्दलं स्वाधिष्ठानचक्रम् । ८ मणिपूरकम् । ९ अनाहतचक्रम् ।
 १० विशुद्धिचक्रम् । ११ आज्ञाचक्रम् । १२ ब्रह्मांशं प्राप्तवति । १३ षट्त्रिंशत्तत्त्वा-
 त्मकम् । १४ स्वरूपम् । १५ परमशिवरूपम् तयोः संयोगरूपम् । १६ शक्तिरूपम् ।
 १७ विद्यातत्त्वादारभ्य शिवतत्त्वं तावद्ब्रह्मास्तिमती शक्तिर्महामाया ।

षडध्वारण्यानीं प्रलयरविकोटिप्रतिरुचा ।

रुचा भस्मीकृत्य स्वपदकमलप्रह्वशिरसाम् ॥

वितन्वानः शैवं किमपि वपुरिन्दीवररुचिः ।

कुचाभ्यामानम्रः शिवपुरुषकारो विजयते ॥ ११ ॥

प्रकाशानन्दाभ्यामविदितचरीं मध्यपदवीं ।

प्रविश्यैतद्द्वन्द्वं रविशशिसमारुख्यं केवल्यनू ॥

प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदहनभस्मीकृतकुलः ।

प्रसादात्ते जन्तुः शिवमकुलमम्ब ! प्रविशति ॥ १२ ॥

प्रियङ्गुश्यामाङ्गीमरुणतरवासः किसलयां ।

समुन्मीलन्मुक्ताफलबहुलनेपथ्यकुसुमाम् ॥

स्तनद्वन्द्वस्फारस्तवकनमितां कल्पलतिकां ।

सकृच्चयायन्तस्त्वां दधति शिवचिन्तामणिपदम् १३

षडाधारावतैरपरिमितमंत्रोर्मिपटलैः ।

श्वलन्मुद्राफेनैर्बहुविधलसद्दैवतङ्गैः ॥

१ वर्णादयः । २ सदृश्या । ३ नम्रम् । ४ अहमित्येवंरूपा शक्तिः । ५ चिद्विमर्शा-
भ्याम् । ६ ज्ञानात्पूर्वमाविदिताम् । ७ सुषुम्णामार्गम् । ८ प्राणापानाख्यम् । ९ चिद्रूपे
विलापयन् । १० सर्वोत्तीर्णं ब्रह्मरन्ध्रम् । ११ चिद्विश्रान्तिवाहिना विस्मारितदेहाहं-
भावः । १२ तत्त्वोत्तीर्णं । १३ चिद्रूपे निलीनो भवति । १४ विलसत् । १५ षडा-
धारायजलध्रुवैः । १६ मत्स्यैः ।

क्रमस्रोतोभिस्त्वं वहसि परं नादामृतनदी ।

भवानि ! प्रत्यग्रा शिवचिदमृताब्धिप्रणयिनी ॥ १४ ॥

महीपांथो वह्निश्च सनवियदौत्मेन्दुरविभिः ।

वपुर्भिर्ग्रस्तांशैरपि तव कियानम्ब ! महिमा ॥

अमून्यालोकयन्ते भगवति ! न कुत्राप्यणुतरा- ।

मवस्थां प्राप्तानि त्वयि तु परमव्योमवपुषि ॥ १५ ॥

मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुत इति लोकत्रयमिदं ।

भवाभोधौ मग्नं त्रिगुणलहरीकोटिलुठितम् ॥

कटाक्षश्चेदत्र कचन तव मातः ! करुणया ।

शरीरी सद्योऽयं व्रजति परमानन्दतनुताम् ॥ १६ ॥

कलां प्रज्ञां माद्यां समयमनुभूतिं समरसां ।

गुरुं पारम्पर्यं विनयमुपदेशं शिवकथाम् ॥

प्रमाणं निर्वाणं परममतिभूतिं परगुहां ।

विधिं विद्यामाहुः सकलजननीमेव सुनयः ॥ १७ ॥

१ पूर्णविमर्शमृतनदी । २ जलम् । ३ यजमानः । ४ मूर्तिभिः । ५ अंशविभाग-
रहितैः पूर्णैरित्यर्थः । ६ परमाकाशस्वरूपायाम् । ७ क्रियाशक्तिम् । ८ ज्ञानशक्तिम् ।
९ सदाचारम् । १० इदमहमित्येवंरूपमनुभवम् । ११ परम्परोपदेशम् । १२ मायाख्याम् ।

अलीने शब्दौघे तदनु विरते बिन्दुविभवे ।

ततस्तत्त्वे चाष्टध्वनिभिर्नुपाधिभ्युपरते ॥

श्रिते शाक्ते पर्वण्यनुकलितचिन्मात्रगहनां ।

स्वसंवित्तिं योगी रसयति शिवाख्यां परतनुम् ॥ १८ ॥

परानन्दाकारां निरवधिशिवैश्वर्यवपुषं ।

निराकारज्ञानप्रकृतिमनवच्छिन्नकरुणाम् ॥

संवित्रीं भूतानां निरतिशयंधामास्पदपदां ।

भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् ॥ १९ ॥

जगत्कांये कृत्वा तमपि हृदये तच्च पुरुषे ।

पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि परनादाख्यगहने ॥

तदेतज्ज्ञानाख्ये तदपि परमानन्दविभवे ।

महाव्योमाकारे त्वदनुभवशीलो विजयते ॥ २० ॥

१ प्रत्याहारेण निवृत्ते शब्दादिविषयौघे । २ ऐन्द्रियिकज्ञानविस्तारे । ३ चिदात्मप-
रामर्शे । ४ अकचटतपयशाष्टकवर्गात्मकध्वनिभिः । ५ अन्ववशिष्टचिन्मात्रदुरवगाहं ।
६ चमत्करोति । ७ उत्कृष्टं स्वरूपम् । ८ योनिम् । ९ उत्पादयित्रीम् । १० परम-
शिवस्वरूपम् । ११ भावनया ध्यात्वा । १२ कायम् । देहसारत्वात् । १३ तच्च हृदयम् ।
तदाश्रयत्वात् । १४ ज्ञानाश्रयम् । १५ तं बिन्दुमपि चिद्विषये महाशून्ये । १६ शून्य
स्वात्मपरामर्शरूपे । १७ ज्ञानं स्वात्मप्रकाशानन्दमये । १८ हे महाशून्यरूपे । १९ योगी ।

विधे विद्ये वेद्ये विविधसमये वेदजननि ।

विचित्रे विश्वाद्ये विनयसुलभे वेदगुलिके ॥

शिवाज्ञे शीलस्थे शिवपदवदान्ये शिवनिधे ।

शिवे मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ॥ २१ ॥

विधेर्मुण्डं हृत्वा यदकुरुत पात्रं करतले ।

हरिं शूलप्रोतं यदगमयदंसाभरणताम् ॥

अलंचक्रे कण्ठं यदपि गरलेनाम्ब गिरिशः ।

शिवस्थायाः शक्तेस्तदिदमखिलं ते विलसितम् ॥ २२ ॥

विरश्चयाख्या मातः । सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि ।

त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीश्वरदशाम् ॥

भवन्ती सार्दाख्या शिवयसि च पाशौघदलिनी ।

त्वमेवैकानेका भवसि कृतभेदैर्गिरिसुते ॥ २३ ॥

मुनीनां चेतोभिः प्रमृदितकषायैरपि मनाम् ।

अशक्ये संस्पृष्टं चकितैश्चकितैरम्ब सततम् ॥

- १ नानासिद्धान्तभूते । २ चतुर्वेदसारभूते । ३ दात्रि । ४ ब्रह्मणः शिरः ।
 ५ कपालस्वरूपम् । ६ सामर्थ्यरूपायाः । ७ ईश्वरस्वरूपम् । ८ सदाशिवरूपा
 शिवात्मकर्ता सम्पादयसि । ९ कलादिपाशसमूहं खण्डयित्री । १० नाशितरागद्वेषमोहैः ।
 ११ अतिभीतैः ।

श्रुतीनां मूर्धानः प्रकृतिकैठिनाः कोमलतरे ।

कथं ते विन्दन्ते पदकिसलये पार्वति पदम् ॥ २४ ॥

तडिद्वर्ली नित्याममृतसरितं पाररहितां ।

मैलोत्तीर्णा ज्योत्स्नां प्रकृतिमगुणग्रन्थिगहनाम् ॥

गिरां दूरां विद्यामविर्नैतकुचां विश्वजननी-

मपर्यन्तां लक्ष्मीमभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ २५ ॥

शरीरं क्षित्यम्भःप्रभृतिरचितं केवलमिदं ।

सुखं दुःखं चायं कलयति पुमांश्चेतन इति ॥

स्फुटं जानानोऽपि प्रभवति न देही रहस्यितुं ।

शरीराहंकारं तव समर्थबाह्यो गिरिसुते ॥ २६ ॥

पिता माता भ्राता सुहृदनुचरः सद्य गृहिणी ।

वपुः पुत्रो मित्रं धनमपि यदा मां विजहति ॥

तदा मे भिन्दाना सपदि भयमोहान्धतमसं ।

महाज्योत्स्ने मातर्भव करुणया सन्निधिकरी ॥ २७ ॥

- १ उपनिषदात्मकाः । २ स्वभावतो दुर्बोधाः । ३ मलरहिताम् । ४ मायाम् ।
 ५ गुणाः सत्त्वादयः । ६ वृद्धामित्यर्थः । ७ जडस्वरूपमित्यर्थः । ८ अनुभवति ।
 ९ चेतनत्वादित्यर्थः । १० देहचिदात्मनोर्भेदम् । ११ त्यक्तम् । १२ त्वदनुग्रहबहि-
 र्भूतः । १३ परलोकोन्मुखगमनावसरे । १४ गाढध्वान्तम् । १५ चन्द्रादिज्योतिषां
 प्रकाशकारिणीत्वात् महाज्योत्स्नात्वम् ।

पञ्चस्तव्यां सकलजननीस्तवः ।

सुता दक्षस्यादौ किल सकलमातस्त्वमुदैभूः ।

सैदोषं तं हित्वा तदनु गिरिराजस्य तनया ॥

अनाद्यन्ता शम्भोरपृथगपि शक्तिर्भगवती ।

विवाहाज्जायासीत्यहं चरितं वेत्ति तव कः ॥ २८ ॥

कणास्त्वद्दीप्तीनां रविशशिकृशालुप्रभृतयः ।

परं ब्रह्म क्षुद्रं तव नियतमानन्दकणिका ॥

शिवादि क्षित्यन्तं त्रिबलयतनोः सर्वमुदरे ।

तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि हृदि चित्रं भगवति ॥ २९ ॥

त्वया यो जानीते रचयेति भवत्यैव सततं ।

त्वयैवेच्छेत्यम्ब ! त्वमसि निखिला यस्यै तनवः ॥

गतः साम्यं शंभुर्वहति परमं व्योम भवती ।

तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम् ॥ ३० ॥

१ दक्षप्रजापतेः । २ समजनि । ३ सापराधम् । ४ हिमालयस्य । ५ भवसि ।
 ६ अहहेत्याश्चर्यं । ७ लेशः । ८ अनेन भगवत्या अतिविशालता सूचिता । ९ यस्यां
 सर्वं माति तस्या हृदयैकदेशे स्फुरणमस्याश्चर्यकारीत्यर्थः । १० इति ज्ञानशक्तिस्त्वमेव ।
 ११ क्रियाशक्तिरपि त्वमेव । १२ इच्छाशक्तिरपि त्वमेव । १३ शिवस्याष्टौ मूर्तयः ।
 १४ परमं व्योम शून्यरूपत्वं गतः प्राप्तोपि साम्यं शक्तिमत्त्वं शंभुर्वहति तथाप्येवं शिवस्य
 शून्यरूपत्वं हित्वापेक्ष्य भवती शिवस्य सम्बन्धिनी शक्तिरहमिति विहरति क्रीडति
 इति यदभावस्य भावत्वसम्पादनं तदतीवाश्चर्यम् ।

पुरः पश्चादन्तर्बहिरपरिमेयं परिमितं ।

परं स्थूलं सूक्ष्मं संकुलमकुलं गुह्यमगुह्यम् ॥

दैवीयो नैदीयः सदसदिति विश्वं भगवतीं ।

सदा पेश्यन्त्याज्ञां वहसि भुवनक्षोभजननीम् ॥ ३१ ॥

मयूखाः पूष्णा विज्वलन इव तद्दीप्तिकणिकाः ।

पयोधौ कल्लोलप्रतिहितमहिम्नीव पृषंतः ॥

उदेत्योदेत्याम्ब त्वयि सह निजैस्तात्त्विककुलै-

र्भजन्ते तैत्त्वौघाः प्रशममनुकल्पं परंवशाः ॥ ३२ ॥

विधुर्विष्णुर्ब्रह्मा प्रकृतिरेणुरात्मो दिनकरः ।

स्वभाषो जैनेन्द्रः सुगतमुनिराकाशमनिलः ॥

शिवः शक्तिश्चेति श्रुतिविषयतां तासुपगतां ।

विकल्पैरेभिस्त्वामभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ ३३ ॥

प्रविश्य स्वं मार्गं सहजदयया दैर्शिकदृशा ।

षष्ठेध्वध्वान्तौघच्छिदुरगणनातीतिकरुणाम् ॥

परानन्दाकारां सपदि शिवयन्तीमपि तनुं ।

स्वमात्मानं धन्याश्चिरमुपलभन्ते भगवतीम् ॥ ३४ ॥

१ जगत् । २ शिवः । ३ दूरम् । ४ निकटम् । ५ साक्षात्कुर्वन्ति । ६ सूर्ये ।

७ बिन्दवः । ८ तत्त्वानां स्वस्वकार्यसमूहेः । ९ शिवादयः । १० स्वदधीनाः ।

११ जीवः । १२ परमात्मा । १३ सुषुम्णामार्गम् । १४ गुह्यवरानुग्रहदृष्ट्या ।

१५ भुवनाद्यध्वरूपः संसारः । १६ आनन्दयन्तीम् ।

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समधिनी ।

त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमणिमादिर्गुणगणः ॥

अविद्या त्वं विद्या त्वमसि निखिलं त्वं किमपरं ।

पृथक्त्वत्त्वं त्वत्तो भगवति न वीक्षामह इमे ॥ ३५ ॥

असंख्यैः प्राचीनैर्जननि जननैः कर्मविलया- ।

इते जन्मन्यन्तं गुरुर्वपुषमासाद्य गिरिशम् ॥

अवाप्याज्ञां शैवीं क्रमतनुरपि त्वां विदितवान् ।

नयेयं त्वत्पूजास्तुतिविरचनेनैव दिवसान् ॥ ३६ ॥

यत्पद्मत्रयं कमलमुदितं तस्य या कर्णिकारुया ।

योनिस्तस्याः प्रथितमुदरे यत्तदोङ्कारपीठम् ॥

तस्मिन्नन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रवृत्तां ।

श्यामाकारां सकलजननीं सन्ततं भावयामि ॥ ३७ ॥

भुवि पयसि क्लृप्तानौ मारुते स्वे शशाङ्के ।

सवितरि यजमानेऽप्यष्टधा शक्तिरेका ॥

बहति कुचभराभ्यां या विनम्रापि विश्वं ।

सकलजननि सा त्वं पाहि मामित्यवश्यम् ॥ ३८ ॥

इति श्रीपञ्चस्तव्यां सकलजननीस्तवः पञ्चमः ।

समाप्ता चेयं पञ्चस्तवी ।

१ कर्मलोपात् । २ गुरुस्वरूपम् । ३ अतिवाहयेयम् ।

श्रीविष्णुस्तुतिः ।

ॐ शंखचक्रगदापद्मधारिणे वनमालिने ॥ भक्तानां परमा-
 नन्दकारिणे विष्णवे नमः ॥ १ ॥ बर्हावतंसिने वन्यपुष्पमाला-
 विभूषिणे ॥ नमोऽस्तु राधया सार्धं कालिन्दीकुञ्जचारिणे ॥
 ॥ २ ॥ नन्दस्यानन्दकन्दाय किंकिणीमंजुलाय च ॥ यशो-
 दापरमानन्ददायिने वंशिने नमः ॥ ३ ॥ गोपीखेलनलीलाय कृ-
 ण्णाय मुक्तिदायिने ॥ नमः प्रपन्नसौभाग्यकारिणे कंसहा-
 रिणे ॥ ४ ॥ स्मृत्यैवेष्टप्रदानेन स्वस्तरोगर्वहारिणे ॥ रुक्मिणी-
 रागिणे वृष्णिवंशोत्तंसाय ते नमः ॥ ५ ॥ लसत्कुण्डलगण्डाय
 श्यामसुन्दरमूर्तये ॥ मुरलीनादपीयूषगोपीहर्षकृते नमः ॥ ६ ॥
 खेलायां कन्दुकेऽदृश्ये जाते राधास्तनं मुहुः ॥ यशोदां याच-
 मानाय नमो राधाविलासिने ॥ ७ ॥ भवाब्धिमग्नपोताय
 भवान्धुम्रहरजवे ॥ भवदावसुधानभवृष्टये ते प्रभो नमः
 ॥ ८ ॥ हा नाथ हा जगन्नाथ हा कृष्णाशोकनाशन ॥ हा
 कुन्तीपुत्रभीतिघ्न मामुद्धर भवाब्धितः ॥ ९ ॥ मुक्त्यैकस्मा-
 त्प्रभो पाशात्पाशान्तरनियंत्रितः ॥ गाढपंक इव भष्टः कदा नु
 मुक्तिमाप्नुयाम् ॥ १० ॥ यद्राधिकायाः कुचकुंकुमार्द्रं यत्का-
 न्दिशीकाभयदानदक्षम् ॥ यत्कूरकंसाय च धूमकेतुं तत्कृ-
 णपत्पंकजमाश्रयेऽहम् ॥ ११ ॥ पाषाणभूतां मुनियोषितं

तां यत्स्पर्शनादुद्धरति स्म सद्यः ॥ संसारमग्नोद्धरणावलम्बं
 तद्रामपत्पंकजमाश्रयेऽहम् ॥ १२ ॥ पङ्कुल्यते यच्छ्रवणेन
 चित्तं लोलुप्यते यन्मननेन पापम् ॥ रंरम्यते ध्यानपरश्च यत्र
 तद्विष्णुपत्पंकजमाश्रयेहम् ॥ १३ ॥ वर्वर्ति विश्वस्य विधौ
 यतः कस्तातर्ति दुष्टोऽपि यतो भवाब्धिम् ॥ पापर्ति यत्रीणि
 जगन्ति विष्णोर्बोभोतु भद्राय तदंग्रिपद्मम् ॥ १४ ॥ गोवर्धने
 गोकुलचारणेन श्रान्तं त्वदीयं चरणारविन्दम् ॥ विश्रान्तयेऽतः
 क्षणमेव मे हृच्छय्यां समध्यास्व विभो कृती स्याम् ॥ १५ ॥ सा-
 मान्यतां याति निषादजातेर्विप्रोऽपि सर्वोक्तगुणो विना याम् ॥
 सा त्वत्पदाब्जानुगता प्रभो मे चिद्वृत्तिभृङ्गीसुखदाऽस्तु भक्तिः
 ॥ १६ ॥ सत्यं भवत्पादनिषेवणोत्थं हर्षामृतं सर्वरसोत्तमा-
 द्यम् ॥ प्राप्तामृता अप्यमरा यदर्थे स्वामिन्सदा जाग्रति भक्ति-
 नम्राः ॥ १७ ॥ ध्वान्तापहाराय जनो विधत्तां वाञ्छां प्रका-
 शस्य विशुद्धजातेः ॥ बाह्यान्तरध्वान्तहरा हरेर्मे श्यामैव
 चित्तेऽस्तु हि कृष्णमूर्तिः ॥ १८ ॥ उद्धृत्य गोवर्धनपर्वतं यो
 गोगोपसंघं परितो ररक्ष ॥ तस्य प्रभो ! तेऽधमभक्तरक्षा दृष्ट्यै-
 कसाध्या किमु हा प्रयासः ॥ १९ ॥ विश्वम्भरत्वेऽपि विभो
 न मे यद्वृत्तिं ददासि श्वर नात्र दूये ॥ दूये परं त्वच्छ्रमनामधे-

श्रीविष्णुस्तुतिः ।

यानर्थत्वयोगे महतां विनिन्द्ये ॥ २० ॥ आपन्नभीताशनिपंज-
रस्य कंसादिशत्रो ! तव पश्यतोऽपि ॥ लोभादयो मां सततं
द्विषन्ति तान्प्रत्युपेक्षा च महद्भिगर्ह्या ॥ २१ ॥ दुर्भाग्यदुष्की-
र्तिकलंकहारिन्मां मन्दभाग्यं सहसा विलोक्य ॥ हा ते कथं
भयशिवाभिधाया जातः समासः सह नञ्पदेन ॥ २२ ॥
आदित्यचन्द्रेक्षण ! सूर्यकोटिन्यक्कारि रूपं तव दिव्यधामन् ॥
भावत्कभानेन विभाति विश्वं हार्दं तमो मे न कुतो निहंसि ॥ २३ ॥
भष्टस्तमोर्गत इहाच्युताहं दष्टस्तथा कालमहाहिना च ॥ सूर्येन्दु-
वह्न्यादिविभासकस्त्वमेहोहि संरक्ष स्वगेन्द्रगामिन् ॥ २४ ॥
दुर्मेव्यदुःसाध्यदुरन्तदुःखात्कूर्मस्य पाशात्स्वरया द्विपेन्द्रम् ॥
उन्मोच्य चारुन्तुदकर्मपाशैर्बद्धं प्रभो मां किमुपेक्षसेऽव ॥ २५ ॥
भान्त्वा वनं कण्टकरुद्धमार्गं सन्तार्य हर्षाच्छवरीगुहादीन् ॥
द्वारे लुठन्तं स्वयमागतं च स्वामिन्वराकं किमुपेक्षसे माम्
॥ २६ ॥ जानीहि पुत्रं पवनस्य जीनं मन्मानसं चातिबलं
युवानम् ॥ गत्या जयन्तं पवनं प्रभो तत्संपादयैनं स्वपदाब्ज-
भृत्यम् ॥ २७ ॥ व्याप्नोति विश्वं परितश्च विष्णुरित्याहुरेके
विदितैकतत्त्वाः ॥ स्वान्ते कदाचिद्धयपि मे तदा त्वं प्रोद्भासि
किं नैव विभो विभास्वन् ॥ २८ ॥ शून्यामयोध्यां कृतवान्भ-

वान्वै नीत्वान्त्यजांश्वापि निजं पदं तान् ॥ आश्चर्यमेतद्धि
 विभोऽवकाशो न स्यादधन्यस्य यतो विलम्बः ॥ २९ ॥
 तीव्रार्तिनिस्तारणकारणस्त्वं द्राक् चेत्समागत्य न मां दयेथाः ॥
 दीनान्तरार्तिप्रशमप्रतिज्ञा व्यर्था भवेत्तद्भगवन्न युक्तम् ॥ ३० ॥
 भामेष्टपूर्त्यै भुवि नाकवृक्षं प्रारोपयो यत्नत एव कृष्ण ॥ त्वद्व-
 र्शनायैव महास्पृहा महुद्धेर्भरस्तत्र च ते प्रभो कः ॥ ३१ ॥
 ज्ञात्वा शठं दुष्कृतिनं च दुष्टं चेन्मन्यसे मामवलेपभूमिम् ॥ स्वा-
 मिस्तदा त्वत्करुणामृतस्य पात्रं भवेत्को नु कृपाद्रिबुद्धे ! ॥ ३२ ॥
 त्वन्नामसंकीर्तनजात्प्रहर्षान्नेत्राम्बुसंसिक्तकपोलदेशः ॥ प्रस्वि-
 त्नागात्रश्च विभो भवेयं भावत्कल्पस्फुरणात्कदा नु ॥ ३३ ॥ ज्ञा-
 त्वापि संसारसुखं विनाशि दुःखानुषक्तं च विपाकदुःखम् ॥
 हा हा मनागप्यतितापनाशिन्मच्चित्ततोऽपैति न कृष्ण तृष्णा
 ॥ ३४ ॥ पापे प्रसक्तं सुकृतेष्वसक्तं मोहान्धकारे पतितं च
 भीतम् ॥ मामुद्धर द्राक् शरणागतं त्वं विश्वासय स्वीयकराव-
 लम्बात् ॥ ३५ ॥ धाम्नः परस्मादवतीर्य मायां धृत्वा च हित्वा
 प्रणयित्वैदन्यम् ॥ क्रान्त्वा त्रिभिश्चैव पदैस्त्रिलोकीं तत्रे स्वभ-
 क्तान्स हरिर्गतिर्मे ॥ ३६ ॥ दुर्भेद्यसांसारिकपाशमेत्री दुर्लङ्घ्य-
 दुःखाम्बुधितारिणी च ॥ दुष्प्रापसारूप्यकरी हरे ! मेऽनाथस्य

चित्तेऽस्तु भवत्सुमूर्तिः ॥ ३७ ॥ रुन्धि द्विषां द्वेषयुताः कुदृष्टी-
भिन्ध्यापदमिच्छन्धि विभो कुसंगान् ॥ अन्तर्व्यथां पिण्डि च तृ-
ण्डि शत्रून् दन्दग्धि दोषांश्च दयस्व तूर्णम् ॥ ३८ ॥ शरण्य चेन्न
स्वकृपानुरूपं विधास्यसि त्वं प्रतिभक्तलोकम् ॥ तथापि मा-
माग्रहिलं त्वदर्थे कुधैव के ताडय पादघातैः ॥ ३९ ॥ भवाख्य-
रङ्गे भवदीयशासनात्प्रविश्य कार्यं न वरं मया कृतम् ॥ अतः
प्रभो क्रुद्धतयैव मामितः करेण धृत्वा सहसापसारय ॥ ४० ॥
त्रितापशान्त्यै चरणाग्रभागात्रिमार्गगा ते निरगात्रिलोक्याम् ॥
त्रिलोकसंतापहराब्धिशायिन्मच्चित्तापं न कुतो निहंसि
॥ ४१ ॥ भाग्योदयाच्चेन्मम चित्तभृङ्गः कदापि यायात्तव
पादपद्मे ॥ प्रभो तदेन्द्रर्कविलोचनाशु वामेक्षणेनैव विलोकये-
नम् ॥ ४२ ॥ दुष्पारसंसारसमुद्रतारणे कैवर्तकस्त्वं किल
विश्वविश्रुतः ॥ अज्ञानकल्लोलसहस्रसंकुलां नावं मदीयामपि
कृष्ण ! तारय ॥ ४३ ॥ तृष्णाविहीना अपि यत्पिपासिता
देवर्षिवन्द्या अपि यत्स्तुतौ रताः ॥ सर्वार्चिता श्रीरपि यत्स-
मर्चति तत्पादपद्मं हृदि मेऽस्त्वलं प्रभोः ॥ ४४ ॥ हा हा
हतोऽस्मि करुणाकर कृष्णचन्द्र चिन्ताचिताहुतभुजास्मि स-
जीवदग्धः ॥ सा च त्वरा तव विभो क नु नाम याता या

द्रौपदीबहुलभीतिविनाशदक्षा ॥ ४५ ॥ रंकः समग्रमिव शेव-
 धिमाप्य कृष्ण त्वत्पादपद्मयुगलं भवतापहर्तु ॥ स्वप्स्ये कदा
 नु परिभ्य चिरं सुखेन ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि दुर्लभेण ॥ ४६ ॥
 तानर्जुनप्रभृतिभक्तगणान्निपुण्यन्नात्वा यमेभ्य इव घोरभयाव-
 हेभ्यः ॥ हा मत्कृते किमु समेक्षण ! निद्रितोऽसि किं नूचिता
 त्वयि विभो नमतासुपेक्षा ॥ ४७ ॥ वासुदेव वसुदेवदेवकी-
 बन्धनार्तिहरणेऽभवः सुतः ॥ स्वामिभावमपि मध्यनाथके
 नाथ किं न वरितुं प्रसीदसि ॥ ४८ ॥ सेवते कमपि कोऽपि नो
 विना वेतनं यदि तथाप्यहं प्रभो ॥ प्रार्थये च भवदांघ्रिसेवनं
 तं विनैव तव कात्र नु क्षतिः ॥ ४९ ॥ जयतु भोः प्रभो !
 तेऽङ्घ्रिपंकजं हृदयहर्षदं दद्यात्तृपंगलम् ॥ वसतु मे मनोमन्दिरे
 सदा भवतु विश्वतो गाढमोहहृत् ॥ ५० ॥ हृदयहर्षकरैर्मधु-
 रस्वरैः प्रियजनान्मदयन्मुरलीरवैः ॥ दुरितदुःखहरः करुणा-
 करो दिशतु मेऽभिमतं परमेश्वरः ॥ ५१ ॥ प्रसीद भगवन्हरे
 हर हृदयदुःखानि मे निधेहि पदपंकजं शिरसि तापतप्तस्य
 मे ॥ कृपाभरितदृष्टिभिः स्तपय भोः कृपाभोनिधे तथा कुरु
 यथा पुनर्न च भजे भवाध्वश्रमम् ॥ ५२ ॥ मायायाः प्रतिमां
 प्रियां जनकजां मायाविमायाहतां यत्नाद्वारिधिपारमेत्य भगव-

न्रत्यानयः प्रेमतः ॥ एतां चापि मदीयमानसगतां मायां मया
 भक्तितो मायेशोपहृतां कुतो न कृपया गृह्णास्यनुग्रहं माम्
 ॥ ५३ ॥ मादृशानामनाथानां त्रिलोकीनाथ भीतिहन् ॥ को
 गतिस्त्व। विना कृष्ण रक्ष मां करुणानिधे ॥ ५४ ॥ कलङ्क-
 कुत्साकलितं खलं माऽनाथं नृशंसं कृपणं कृपालो ॥ राम
 स्वपादाब्जयुगानुरक्तं शास्त्रीयधर्मे च रतं कुरुष्व ॥ ५५ ॥
 इति श्रीविष्णुस्तुतिः समाप्ताऽनाथक्षेमाय भवतु ।

श्रीराज्ञीस्तुतिः ।

ॐ संसारसागरमहं तरितुं सुनौकां राज्ञीं नमामि शिरसा
 शिवसुन्दरीं त्वाम् ॥ सर्वेश्वरीं सकललोकसुखप्रदात्रीं त्वामेव
 देवि सततं शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥ मातः पयोधरयुगं पिबतु
 त्वदीयं नागाननर्तुमुखवत्सलपुत्रयुग्मम् ॥ निर्णेजनाम्बुन इह
 स्पृहयाम्यहं तु त्वत्पादपद्मयुगलस्य भवाग्निशान्त्यै ॥ २ ॥
 मातस्त्वदीयपरितोषविशेषलब्धे छत्रे प्रहृष्यतु सदा भगवान्सु-
 रेन्द्रः ॥ पीयूषवर्षणकरात्तव देवि पादच्छत्राद्विना किमपि
 राज्ञि न नाम याचे ॥ ३ ॥ मोहाटवीविकटसंकटपीडितोऽहं
 राज्ञि प्रपन्नपरमार्तिहरा त्वमेका ॥ जाज्वल्यतेऽम्ब हृदयार्ति-
 करो ममान्तः पापाग्निरेशि शमयैनममास्वरूपे ॥ ४ ॥ आरा-
 र्टामि करुणं भवतापतप्तः प्रोष्ठालपीमि पतितो भवदुःख-
 सिन्धौ ॥ मोमोर्मि राज्ञि लुठितो भवसर्पदष्टस्त्वामन्तरेण शरणं
 मम कः शरण्ये ॥ ५ ॥ राज्ञि प्रपन्नवरदे सुकृतादपर्णा त्वामा-
 श्रितोऽरिम सुचिरात्तु महद्विचित्रम् ॥ किं नास्मि भैरवि ऋणैस्त्रि-
 विधैर्विमुक्तः पाशैरिवोत्कटविषाक्तभुजङ्गमानाम् ॥ ६ ॥ राज्ञि
 प्रसीद नतसौख्यकरे मृडानि रुद्राणि रोगहरणे चतुरे प्रसीद ॥
 शर्वाणि सर्वजनपापहरे प्रसीद गौरि प्रसीद गुणगौरि शिवे

प्रसीद ॥ ७ ॥ कल्याणि राज्ञि जगदीश्वरि विश्वमातस्त्वाम-
न्तरेण नहि देवि सुखं जनस्य ॥ पुत्रस्य दुःखहरणे सततो-
द्यता द्राक् मातैव हि स्तुतकुचा नु भवत्यवश्यम् ॥ ८ ॥
राज्ञ्यष्टकमिदं पुण्यं यः पठेद्धर्षपूरितः ॥ सोऽत्र द्राक् प्राप्नुया-
त्कामान्परलोके च स्वर्गतिम् ॥ ९ ॥

इति श्रीराज्ञास्तुतिः समाप्ताऽनाथक्षेमाय भवतु ॥

श्रीराज्ञीस्तोत्रम् ।

ॐ ॐ काररूपेऽखिलवेदसारे वेदान्तविज्ञानचणैः प्रगीते ॥
 मूर्धा महाराज्ञि महार्हपीठे वन्दे त्वदीयं चरणारविन्दम् ॥ १ ॥
 भूरादिलोके कृतलक्षणेऽग्रे राज्ञि प्रपन्नार्तिहरे नमस्ते ॥ आक्र-
 न्दमाकर्णय मे शरण्ये भक्तार्तिनाशे ह्यपरः प्रभुः कः ॥ २ ॥
 भुवोऽवकाशे रविचन्द्रदीप्तिर्दीप्यते त्वामनु चित्प्रदीप्तिम् ॥
 तमःप्रपञ्चं प्रविलाप्य हार्दं पद्मं ममाबोधय राज्ञि मातः ॥ ३ ॥
 स्वःशाखिदर्पं हरतीष्टदानादाशाधिकाद्यत्स्मृतमात्रमेव ॥ मातर्म-
 हाराज्ञि तदाननं ते वन्दे शरत्सुन्दरचन्द्ररम्यम् ॥ ४ ॥ तद्वा-
 क्मनोदूरमचिन्तनीयं रूपं स्वकीयं भवदुःखहारि ॥ पीयूषपी-
 यूषमयूखतुल्यं राज्ञि प्रकाश्याम्ब कदा दयेथाः ॥ ५ ॥ सवितुः
 शक्तिभूता त्वं सूयसेऽदश्चराचरम् ॥ नमोऽस्तु ते महाराज्ञि पाहि
 मां शरणागतम् ॥ ६ ॥ वरेण्यं त्वत्पदाभ्यर्चामृतचर्वणमस्तु
 मे ॥ नमो० ॥ ७ ॥ भर्गो भर्गेऽपि संसारभर्जको यस्तवैव सः ॥
 नमो० ॥ ८ ॥ देवस्य त्रिपुरारतेराहोपुरुषिके शिवे ॥
 नमो० ॥ ९ ॥ धीमहिन्नापि केनापि यां स्तोतुं न प्रभूयते ॥
 नमो० ॥ १० ॥ धियो मे घोरसंसारलंघने सन्तु संजिताः ॥
 नमो० ॥ ११ ॥ योऽर्चति त्वां स देवेशि मघवादिभिरर्च्यते ॥

श्रीराज्ञीस्तोत्रम् ।

नमो० ॥ १२ ॥ नस्तितोष्ट्रवदम्बाहं कर्मपाशैः प्रपीडितः ॥
 नमो० ॥ १३ ॥ प्रचोदयात्तवेच्छा मां तवैवाङ्घ्रिनिषेवणे ॥
 नमो० ॥ १४ ॥ राज्ञीस्तोत्रमिदं पुण्यं यः पठेन्नक्तिसंयुतः ॥
 तस्य सिध्यति सर्वेष्टमचिरादेवदुर्लभम् ॥ १५ ॥

इति द्वितीयं श्रीराज्ञीस्तोत्रं समाप्तमनाथक्षेमाय भवतु ।

मातुः स्नेहः सर्वपुत्रेषु तुल्यः श्लाघ्याश्लाघ्येष्वम्ब चेतस-
 त्यमेतत् ॥ दुर्वृत्तस्याप्यात्मजस्यास्ति किं मे त्यागो युक्तस्तर्हि
 दोषौघहर्त्रि ॥

श्रीशारिकास्तोत्रम् ।

ॐ अष्टादशैरसिगदादियुतैर्भुजैर्या त्रातुं समस्तभुवनानि
 विपद्भ्येभ्यः ॥ जागर्त्यशेषजनदुःखहरा परा सा श्रीशारिका
 दिशतु मङ्गलसन्ततिं नः ॥ १ ॥ उद्यत्सहस्ररविभास्वरदीप्ति-
 दीप्तां सिंहासनां शशिकलाभरणां त्रिनेत्राम् ॥ यां चिन्तयन्ति
 बहुभक्तिरसार्द्रचित्ताः श्रीशारिका० ॥ २ ॥ यत्पादयोः सकृ-
 दपीह कृतार्चनो ना भक्त्यान्वितो ह्यनुभवत्यमरप्रभुत्वम् ॥
 श्रीराजराजसखिसौख्यनिवासभूमिः श्रीशारिका० ॥ ३ ॥
 सौदामनीप्रमदमत्तगजेन्द्रकर्णस्थित्या समापि भजते स्थिरतां
 विभूतिः ॥ यत्पादपङ्कजयुगाश्रयणात्सदा सा श्रीशारिका०
 ॥ ४ ॥ यत्कीर्तनश्रवणसंमननोत्थपुण्यं शक्नोति नो गण-
 यितुं बहुधाप्यनन्तः ॥ साऽशेषरोगदलनाय धृतौषधीशा श्री-
 शारिका० ॥ ५ ॥ श्रीमातृकाभिरुपसेवितपादधूल्या प्रद्युम्न-
 पीठसमवस्थितया ययेश्या ॥ कश्मीरदेशजनता परिपाल्यते सा
 श्रीशारिका० ॥ ६ ॥ यस्याः प्रदक्षिणपरिक्रमणात्सुभक्त्या
 पापोऽप्यलङ्घ्यभवसागरपारमेति ॥ सा शोकमोहपरितापविप-
 त्तिहर्त्री श्रीशारिका० ॥ ७ ॥ मूलालवालमणिपूरकनाभिपद्म-
 हृत्कण्ठशिष्टिमतिवाह्य करन्ध्रमेत्य ॥ या मोदते सह शिवेन सह-
 स्रपत्रे श्रीशारिका० ॥ ८ ॥ यस्या अनाहतनिनादसुधारसेन

ज्ञातः परात्परसुखानुभवात्प्रहृष्टः ॥ जीवंश्च मुक्त इव भाति
 नरोत्तमः सा श्रीशारिका० ॥ ९ ॥ यद्देहसंगतिरसेन सुधापरा-
 र्धधिकारकेण विषधारणशक्तियुक्तः ॥ श्रीनीलकण्ठ इति की-
 र्तिमवाप शंभुः श्रीशारिका दिशतु मंगलसंततिं नः ॥ १० ॥
 अमे सुरेशि योगीन्द्रामृतपायनतत्परे ॥ श्रीशारिके नमस्तेऽस्तु
 पाहि मां शरणागतम् ॥ ११ ॥ कामे कामितकामानां पूरणे
 पूर्णताप्रदे ॥ श्रीशारिके० ॥ १२ ॥ चार्वङ्गि कोटिकन्दर्पलाव-
 ण्ये विश्वमोहिनि ॥ श्रीशारिके० ॥ १३ ॥ दङ्कधारिणि शत्रू-
 णां तिलशो देहखण्डिनि ॥ श्रीशारिके० ॥ १४ ॥ तारे निस-
 र्गगम्भीरभवसागरतारिणि ॥ श्रीशारिके० ॥ १५ ॥ पार्वति
 त्रिजगन्मातर्हिमवद्वंशपावने ॥ श्रीशारिके० ॥ १६ ॥ यक्षि-
 णीष्ठाष्टसिद्धिनां दायिनि देवपूजिते ॥ श्रीशारिके० ॥ १७ ॥
 सत्त्वादिशबलेऽनन्तब्रह्माण्डजननीश्वरि ॥ श्रीशारिके० ॥ १८ ॥
 कलानिधिकलकान्तकिरीटकुण्डलोज्ज्वले ॥ श्रीशारिके० ॥
 ॥ १९ ॥ श्रीशारिका जगन्माताऽनाथनाथा सुरेश्वरी ॥ प्रीयतां
 पादयोरेतत्स्तोत्रपुष्पसमर्पणात् ॥ २० ॥

इति श्रीशारिकास्तोत्रं समाप्तम् ।

श्रीज्वालामुखीस्तोत्रम् ।

ॐ जाज्वल्यमानवपुषा दशदिग्विभागान्सन्दीपयन्त्यभ-
यपद्मगदावराढ्या ॥ सिंहस्थिता शशिकलाभरणा त्रिनेत्रा ज्वा-
लामुखी हरतु मोहतमः सदा नः ॥ १ ॥ आब्रह्मकीटजननीं
महिषीं शिवस्य मुग्धस्मितां प्रलयकोटिरविप्रकाशाम् ॥ ज्वा-
लामुखीं कनककुण्डलशोभितांसां वन्दे पुनः पुनरपीह सहस्र-
कृत्त्रः ॥ २ ॥ देदीप्यमानमुकुटद्युतिभिश्च देवैर्दसैरिव द्विगुणि-
तांघ्रिनखपदीप्तिम् ॥ ज्वालामुखीं सकलमङ्गलमङ्गलां तामम्बां
नतोऽस्म्यखिलदुःखविपत्तिदग्ध्रीम् ॥ ३ ॥ क्षित्यद्भुताशप-
वनाम्बरसूर्यचन्द्रयष्टारूपमूर्तिममलानपि पावयन्तीम् ॥ ज्वा-
लामुखीं प्रणतकल्पलतां शिवस्य साम्राज्यशक्तिमतुलां महतीं
नमामि ॥ ४ ॥ नौमीश्वरीं त्रिजगतोऽभयदानशौण्डां ज्वालाम-
हार्यभवजालहरां नमामि ॥ मोहान्धकारहरणे विमलेन्दुकान्ति
देवीं सदा भगवतीं मनसा स्मरामि ॥ ५ ॥ दुष्कर्मवायुभिरित-
स्तत एव दीप्तैः पापज्वलज्ज्वलनजातशिखाकलापैः ॥ दग्धं च
जीवयतु मां परितो लुठन्तं देवी दयार्द्रहृदयामृतपूर्णदृष्टया ॥ ६ ॥
ज्वालामुखी ज्वलदनल्पलयाग्निकोटिरोचिष्मती रविशशिप्रति-
भानकर्त्री ॥ भक्तस्य भर्गवपुषा भवभर्जनाय भूयात्सदाभ्युद-

यदानवदान्यमुख्या ॥ ७ ॥ त्वं चौषधीशमुकुटाऽहमसाध्य-
 रोगस्त्वं चित्प्रदीप्तिरहमत्र भवांध्यमग्नः ॥ त्वं चाम्ब ! कल्प-
 तरुरेवमहं च भिक्षुर्ज्वालामुखि प्रकुरु देवि यथोचितं मे ॥ ८ ॥
 यद्दुःखानकेसरिसमाक्रमणोत्थभीतिर्ममव्यथाजनकदुःखशतानि
 सद्यः ॥ गोमायवन्ति परितो भृशकान्दिशीकानस्मांश्च पालयतु
 सैव भवाब्धिदुःखात् ॥ ९ ॥ ज्वालामुखि क्षणमपीह विलम्ब-
 मम्ब नातो ह्यनर्थपतितः सहते विपन्नः ॥ हस्तस्थितामृतकम-
 ण्डलुवारिणैव मां मूर्च्छितं झटिति जीवय तापतप्तम् ॥ १० ॥
 बाह्यान्ध्यनाशनविधौ रविचन्द्रवह्निज्योतींषि देवि दययाऽज-
 नयः पुरा त्वम् ॥ एतत्तु रूपमखिलान्तरमोहरात्रिध्वान्ता-
 न्तकारि तव यत्स्फुरतादतोऽन्तः ॥ ११ ॥ मन्ये त्रिधा-
 मनयने नयनत्रयं ते भक्तार्तिनाशननिमित्तविलोकनाय ॥
 मातः परं यदपि देवि तथाप्यऽधन्यस्त्वदृष्टिपातरहितोरम्यहहा
 हतोऽस्मि ॥ १२ ॥ सत्यं ब्रवीमि शृणु चित्तमदान्धमूर्खमा
 गाः कदापि विषयान्विषमान्विषाक्तान् ॥ ईशीमपारकरुणां
 भवभीतिभेत्रीमम्बां भजस्व सततं परसौख्यदात्रीम् ॥ १३ ॥
 त्वं मे महेशि जननी मरमार्तिहर्त्री त्वं मे पिता हिततमस्त्वमहे-
 लुब्धुः ॥ त्वं मे भवाब्धितरणे दृढनौस्त्वमेव दुःखामयाधिहरणे

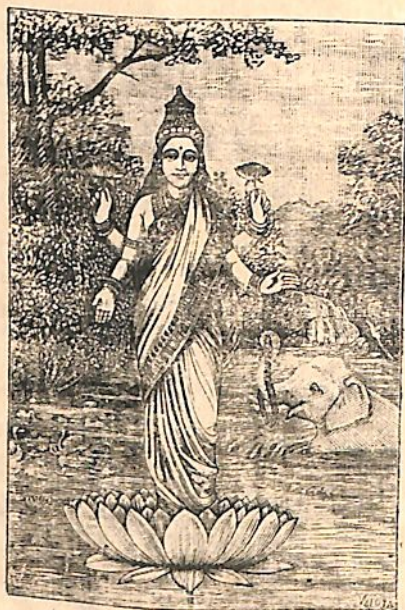
चतुरश्व वैद्यः ॥ १४ ॥ ज्वालां जगज्जननसंहरणस्थितीनां
 हेतुं गतिं सुषितलज्जितदुःखितानाम् ॥ उन्मोचनां च भवबं-
 धनदुर्गतीनां त्वां नौमि नौमि शरणं शरणागतानाम् ॥ १५ ॥
 ज्वालामुखीस्तवमिमं शृणुयात्पठेद्वा यः श्रद्धया परमया बहु
 भाक्तियुक्तः ॥ भूयात्स दग्धबहुजन्मशतार्जिताऽधोऽनाथोऽप्य-
 नेकजननाथितराज्यसंपत् ॥ १६ ॥

इति श्रीज्वालामुखीस्तोत्रं समाप्तम् ।

در بلده کاشغر و در محکمہ کاشغر
مہر لایہ السرداس کو عطا شدہ ہوا

خانہ کتبہ

